

ДЕМОКРАТИ ДОБУЛИ ВИДАТНУ ПЕРЕМОГУ НАД РЕСПУБЛІКАНЦЯМИ У СТЕЙТІ МЕЙН

Портленд, Мейн. — У виборах, що згідно з дотеперішньою традицією відбулися найперше у стейті Мейн, здобули видачну перемогу демократичні кандидати. Стейт Мейн був другім доменом республіканців, в списках яких виходили сенатори, більшість конгресменів та губернатор стейту (до 1954 року). Великою більшістю голосів сенатором обрано дотеперішнього губернатора демократа Едмунда С. Москі, проти якого кандидували з республіканської партії сенатор Фредерік Дж. Пейн, підтримуваний особисто през. Айсенавером. Перші висліди із 478 на всіх 632 виборчих округів виказували 74,467 голосів за Москі і 55,764 голосів за Пейном. Перемогли демократи теж у виборах на губернатора, що ним став д-р Клінтон А. Клоосон, колишній демократичний посадинок міста Ватервілль. Кандидат республіканців, Горіс А. Гілдрет, що був уже два рази республіканським губернатором стейту Мейн, не зміг добитися потрібної для вибору більшості, не зважаючи на те, що початково він мав деяку перевагу над Клоосоном. Перемогли демократи також у виборах конгресменів, здобувши два із трьох навішних мандатів і перемагаючи республіканських кандидатів, які початково також мали деяку більшість. Конгресменами були обрані демократ Джеймс П. Олівер, проти якого кандидували конгресмен Роберт Гейл, дотеперішній демократичний кандидат, і конгресмен Френк В. Коффін, проти якого кандидували республіканець Ніл С. Вішоп та республіканець Кліффорд Дж. МекІнтайр, який єдиний із республіканських кандидатів, переміг демократичного кандидата, мало відомого ще в Мейні університетського професора Джералда Дж. Грейді. В політичних колах думають, що до поразки республіканців у стейті Мейн причинилася у великій мірі справа бостонського промисловця Голдфайна, в яку був замінений не тільки дорандик президента Шерман Адамс, але теж і деякі з республіканських кандидатів у цюгорічних виборах. Стейт Мейн нараховує понад 900,000 населення і користувався досі привілеєм віддавати вибори губернатора і членів Конгресу скорше від інших стейтів. В новій конституції стейту цей привілей уже скасований і при найближчих виборах мешканці цього стейту голосуватимуть разом з іншими стейтами в листопаді.

Алкорн ганить демократичний Конгрес, що ухвалив завеликий бюджет

Вашингтон. — Голова Республіканського Крайового Комітету Мід Алкорн заявив, що 85-й Конгрес із демократичною більшістю ухвалив федеральні видатки в сумі 81-го більшої доларів, "більше як якийсьбудь Конгрес під час миру і більше як президент Айсенавер просив". Алкорн сказав, що "демократи поклали в панику населення хвилюючої господарської зножності і запропонували такі видатки, які коштують 6 країн додатових 208 більшої доларів впродовж найближчих 5-х років". Це припадало б на кожну особу в цій країні (з жінками і дітьми включно) по 1,160 доларів. Алкорн заявив, що республіканська більшість не допустила до ухвалення такого великого бюджету. Заявив Алкорн — це передбачає кампанія. Демократи заявляють, що 85-й Конгрес доконав великого діла, хоч у Білому Домі урядові республіканський Президент. Демократичний сенатор Алберт Гор сказав, що "85-й Конгрес — це найкращий Конгрес від перших років владі президента Ф. Д. Рузвельта."

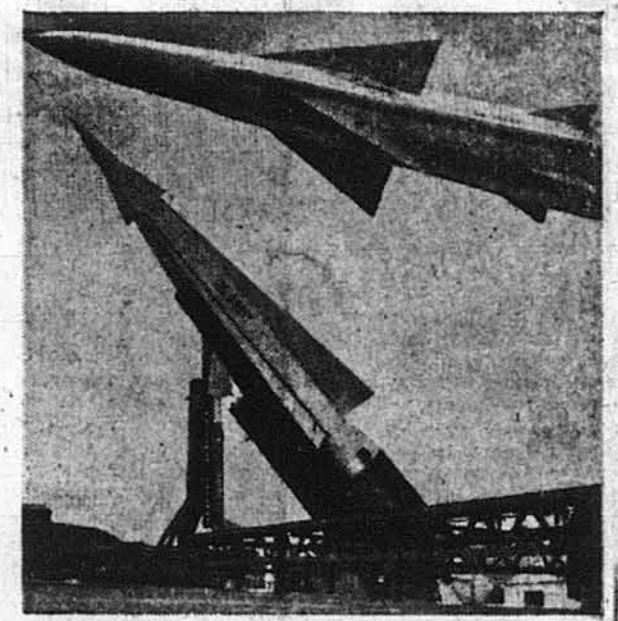
Компромісові рішення в закордонній політиці не завжди добрі — каже Саймінгтон

Ст. Лусі, Мізурі. Демократичний сенатор Стюарт Саймінгтон промовляв на зборах Американського Т-ва Політичних Наук і сказав, що американська система вирішувати компромісово для обох партій і компромісово для 435 конгресменів політичні справи — не є завжди добра, бо не завжди таке компромісове рішення є корисне для країни. Опозиція старіється злагідати виступи протестів, які передкладає більшість, казав затор Саймінгтон, і деколи внаслідок компромісів Конгрес не робить того, що треба було б зробити. В СССР діється інакше. На думку сенатора Саймінгтона теорія про внутрішній розлом і розпад СССР не здійснюється, і треба комуністам протиставити сили. Не вірити у внутрішній розвал СССР і професор Ейслер, який університету Фрідріх С. Баргтун, який казав, що не вільно приспирати себе надії на те, що СССР сам розвалиться, а треба протиставити їм небезпеку, яка тепер загрожують.

В АМЕРИЦІ

- Статистичне бюро у Вашингтоні повідомляє, що населення ЗДА в жовтні ц. р. перевищує число 175 мільйонів. На 1-го липня число населення ЗДА становило 174,064,000.
- Демократичний сенатор Джордж А. Смітерс твердить, що цього року владі президента Айсенавера на виборчу кампанію не може бути великий, бо демократичний Конгрес ухвалив майже всі важливі законопроекти, які йому запропонувала уряд, і тому Айсенавер не матиме аргументів проти демократів.
- Стейтворті ескарбонку у Трентоні, Н. Дж., повідомляють, що стейтський губернатор Майєра закінчив 1957-1958 фінансовий рік надати 2,862,408 доларів майже на два мільйони більше ніж надійшли, які сподіялися в січні, коли урядові проєкт бюджету на 1958-1959 рік.
- Головний лікар ЗДА д-р Лерой Бірнхейм перебачає, що азійська грипа цієї осені знову пошириться в країні, хоч і в меншому розмірі, як минулого року. Д-р Бірнхейм закликає щепити проти інфекції тих осіб, які найбільше наразені на зараження: працівників і учнів шкіл і вступальних класів, що знаходяться в дитячих дошкільних школах, а також багатьох людей, в т. ч.
- 28-річна мати 4-ох дітей Вільямс Гарріє поїхала до судівки на розмову, замовивши своїх дітей у мешканці, що знаходяться в дитячому дошкільному домі в Нью-Йорку. Коли 8-ю годину ввечері відбулася в тому домі пожежа і всі діти у віці від 2-х місяців до 4-ох років загинули. Пожежники вивели з мешканців їх трупи.
- Влада іхорів в Нью-Йорку, Н. Дж., заборонила фірмі, що знаходиться на 92-94 Район вулиці продавати 22,000 тунів сиру і 9,450 фунтів заморожених яєць, бо доставляючись зі стейтського уряду здоров'я, що ці яєця вже були в інкубаторі. Такі яєця споживати не можна, бо вони шкідливі для здоров'я.

НОВА ОБОРОННА ЗБРОЯ ЗДА

Протилетунська далекосяжна ракета „Найк Геркулес“, встановлена на базі в Дейвідсонвіллі, Мд., яку вважають одним з найуспішніших родів зброї в оборонному арсеналі ЗДА.

Є надія на закінчення договорів в автовому промислі

Дітройт. — 8-го вересня складено заяви, які свідчать про те, що перемир'ю той смертний пункт, який замінував від кінця травня цього року, коли понад півмільйона автомобільних робітників почали працювати без важного контракту, бо старі договори про працю скінчилися, а нових не вдалося було тоді підписати. Такий стан тривав і досі, але 8-го вересня голова Об'єднаних Автомобільних Робітників Волтер П. Рутер заявив, що є поважна надія на те, що вдалося заключити нові контракти з трьома найбільшими автовыми фірмами „Дженерал Моторс“, „Крайслер“ і „Форд“ — найкраще стоїть справа з компанією „Дженерал Моторс“, як це видно з заяв Рутера і віцепрезидента Луїса Дж. Сітона, які є дуже оптимістичні. Представники робітників і автовомих фірм відмовилися подати подробиці переговорів. Робітники домагаються більшої допомоги під час безробіття, яке повинно бути довше, ніж тепер. Мали б бути поліпшені емеритурні для робітників. Робітники домагаються також деяких поправок у своїх зарплатних платнях. Без контрактів працюють вже 4-й місяць 580,000 робітників. Переїсна їхня зарплатна платня становить по 2,50 центів на годину.

Шкільна Рада в Литтл Року просить про припинення шкільної інтеграції

Вашингтон. — 8-го вересня Шкільна Рада в Литтл Року ввела через свого адвоката Річарда С. Ботлера письмову заяву в справі Центральної Середньої Школи, в якій просить Найвищий Суд ЗДА про припинення спільного навчання білих і кольорових дітей в тій школі, щоб „закінчити те божевільне замешання і хаос“, які виникли в зв'язку з різними зарплатними в цій справі. Адвокат Ботлер заявив у своїй просьбі, щоб Найвищий Суд подав розв'язку, яким би то способом не допустити до насильствистих дій, якщо треба було допустити до навчання в цій школі кольорових учнів. Відкладення інтеграції домагастся також і місцевий часопис „Аркенос Газетт“, заявляючи, що не можна знайти способів, як підвешти стейт можуть виконати зарплатні Найвищого Суду в справі об'єднання шкіл. Алвокат Шкільної Ради зручненько сказав свою заяву. Він пише, що Шкільна Рада в Литтл Року перша в південних стейтах хотіла виконати наказ Найвищого Суду. Виявляється, що це було неможливо здійснити, і тепер Шкільна Рада в Литтл Року мала б бути карана за вияв доброї волі, а не інші міста, які досі не починали об'єднувати школи, не роблять цього й тепер і ніхто не робить ім'яждного заміду з цього приводу; що більше тепер навіть Президент заявив, що треба сповніти мило об'єднування шкіл. Алвокат у своїй заяві делікатно критикує губернатора Орвелла Е. Фобуса за його минулорічне поступування в справі центральної середньої школи. Найвищий Суд має 11-го вересня продовжувати переслухання в справі школи в Литтл Року, де навчання є припинене до 15-го вересня.

104-й Відділ УНС у Перт Амбою відзначив своє 55-ліття

Перт Амбой, Н. Дж. — Місцевий 104-й Відділ Українського Народного Союзу. Братство св. о. Миколая, що було засноване 6-го грудня 1903-го року піонерами Миколою Ваверчаком, Іваном Гаврилом і Кузьмою Шкуратом, відзначало минулої неділі, 7-го вересня, 55-ліття свого існування. Імпреза відбулася в залі місцевого Українського Народного Дому. Започаткував її молитвою св. о. мисісйор П. П. Габро а провела його місцевий підприємець п. Степан Мазік. Голова Відділу п. Михайло Зелькач привітав гостей, а з промовою виступали: гол. представник УНС п. Дмитро Галичич, гол. секретар д-р Ярослав Падох, комішенер виборів адв. Вол. Ваверчак, учитель Степан Галата, голова Демократичного Клубу п. Петро Галек, інж. Тарас Грифай, інж. Степан Козина та секретар Відділу Василь Матковський, який також відчитав список 61 померлих членів. Із привітаннями виступали пред-

Китайські комуністи знищили корабель, що його есортували американці

Тайпей. — Китайські комуністи двічі поцілили в водах острова Квімої корабель, який приплив туди під ескортою американських воєнних кораблів. Поцілений корабель, навантажений амуніцією — а за іншою вісткою — газоліном — вилетів в повітря. Сталося це на очах залогів 4-ох американських нішльників, які не відповіли на комуністичний вогонь. Спрямований виключно проти Квімої і національно-китайськй постачальні кораблі. Після кількохденної перерви китайські комуністи відновили вже бомбардування Квімої, засипавши ланцюг прибережних островів разом із Квімо-см понад 50 тисячами снарядів. Національно-китайські твердять, що в летунських болах вони збили сім комуністичних літаків. Національно-китайські чинники офіційно заперечили, наче б літаки з Формози бомбардували комуністичні споруди на китайському суходолному побережжі. За пресовими коментарями, американські чинники відраджують китайським націоналістам атакувати комуністичний китайський суходіл, щоб не провокувати безпосередньої контратаки комуністів проти самої Формози.

Неру признає права китайських комуністів до Квімої

Нью Делі. — Індійський прем'єр Джавагаралал Неру заявив на пресовій конференції в минулу неділю, що острови Квімої і Матсу швидше чи пізніше дістануться напевне тїд владу центрального китайського уряду і що тому нема потреби боронити їх для національно-китайської влади, що має свій осідок на Формозі (Тайван). Проте Неру виступив проти того, щоб комуністи добували ці острови насильним способом. Він оцінює ситуацію в Формозі, як „ризик“, пояснивши, що одна або друга сторона може „задале-

У Наїро радить Арабська Ліга

Каїро. — Від минулої суботи нараджується в Каїро Політична Рада Арабської Ліги, до якої належать 8 держав, а тепер ще й Марокко та Туніс, які зголосили своє рішення „приєднатися до Ліги“. Арабської Ліги зростає на останній надіячній сесії Генеральної Асамблеї ОН, де секретареві Ліги Мохамедові Хосеуну вдалося спонукати представників усіх арабських, всередині розсварених держав, разом зійтись і зголосити спільну резолюцію, що її прийняла Генеральна Асамблея. Політична Рада Арабської Ліги засідала під головуванням іракського посла в Каїро, Фаска ель-Самарая. Ці наради викликали оптимістичні очікування щодо дальшого розвитку подій на Середньому Сході з уяги на приїзд до Каїро делегатів також від Лівану і Йорданії, які зголосили були в Об'єднаних Націях скаргу проти Об'єднаній Арабської Республіки. Арабські держави нараджувались над кандидатурою ливанського міністра закордонних справ д-ра Шауї Маліка на президентства найближчої Генеральної Асамблеї.

АРХІЄПІСКОП МАКАРИОС ВЕРНЕТЬСЯ НА КИПР

Лондон. — Англіський прем'єр Мекміллен, міністер колоній Леннок Бойд і губернатор Кипру Ю. Фут, який спеціально для цієї цілі приїхав до Лондону, перевели наряду над ситуацією на Кипрі і дальшою політикою Англії супроти того острова, причому — як твердила преса — вирішено у принципі, щоб дозволити архієпископові Кипру Макаріосові повернутися в Грції на Кипр. До цього часу Англія забороняла йому повернутися.

ЯРОСЛАВ СТЕЦЬКО ЗІЗНАВАВ ПЕРЕД КОНГРЕСОВОЮ КОМІСІЮ ДЛЯ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ

Вашингтон. — Ярослав Стецько, голова АБН, який це дня 14 травня ц. р. зізнавався перед комісією для проти-американських дій, виступивши 30 липня ц. р. за спеціальним запрошенням знову із „воєнними зв'язками“ перед Конгресовою Комісією для закордонних справ. Темою знавства Яр. Стецька в цій комісії були: останні події на Середньому Сході і їх оцінка з погляду на методи й цілі советської агресії, проблеми визволення поневолених народів і комунізм народів, питання національно-визвольних революцій упрямлених народів чинимого світової війни, пеніологічна війна, оцінка радіопередач „Голосу Америки“, ситуація за залізною завісою, особливо ж у зв'язку із справою Наді і Малетер та інше. Під час своїх зізнань Ярослав Стецько висловлював й обгрунтовував свої сугестії в справі koniecznosti здійснення деяких змін у дотеперішній політиці ЗДА у відношенні до поневолених націй. Виступав перед згаданою Конгресовою Комісією, Ярослав

НОВА НОТА ХРУЩОВА ЗАКЛИКАЄ ЗДА ВИЗНАТИ ПЕЙПІНГ

АПЗЕНГАВЕР ЗНОВУ ПЕРЕСТЕРПІС КОМУНІСТИЧНІЙ ПЕРЕД ВЖИВАННЯМ СИЛИ

Москва. — У своїй новій ноті до президента Айсенавера з понеділка 8 ц.м. Нікіта Хрущов знову цілістю підтримує китайських комуністів в їхньому становищі щодо Формози (Тайван), Пескадорських та прибережних островів, винус виключно З'єдинені Держави у теперішній грізній ситуації на Далекому Сході та закликає ЗДА змінити основну свою політику супроти комуністичного Китаю. Хрущов заявив, що „є тільки один Китай“ з одним урядом у Пейпінгу, що його визнає китайський „нарід“. Він закликає Америку, що вона підтримує „зрадника“ Чіанг Кайшека та що вона „окупувала“ Формозу й Пескадорські острови, створивши цим єдину причину конфлікту на Далекому Сході. Він признає, що визнаючи чи не визнаючи комуністичного Китаю, це внутрішня справа З'єдинених Держав, проте в цьому випадку ЗДА — каже Хрущов — цією своєю внутрішньою справою порушують зовнішній порядок на Далекому Сході. Тому він закликає до зміни американської політики супроти комуністичного Китаю та до визнання його. Він рішуче висловлює проти того, щоб Сьоме американське Флоту перебувала на водах Формози і її протоки і повторяє давню советську вимогу, щоб Америка звільнювала всі свої закордонні морські бази. Хрущов заявляє повну солідарність Советів з комуністичним Китаєм, „яким не спротивляється“ „З'єдинені Держави“ аргументи 6 Союзників. „Сьогодні ми вважаємо, що „кожна атака проти китайської держави буде прийнята за атаку проти Со-

ЗДА пригадують Москві справу забезпечення проти несподіваної атаки

Москва. — У понеділок 8 ц.м. американський уряд передав советському уряду в Москві, за посередництвом тимчасової амбасад ЗДА, ноту, в якій він пригадує, що до цього часу нема докладної відповіді на ноту президента Айсенавера з 28 квітня ц. р. у справі конференції над закордонними справами проти можливої несподіваної поспішної атаки. Виряди Хрущов у своїй ноті з 2 липня ц. р. у принципі погодився на таку нараду фактиві, однак до цього часу не подав ані часу ані місця, де така нарада могла б відбутись. За американськими часописними коментарями, ЗДА прив'язують куди більше значення до умови про заходи, які внеможливили б несподівану атаку, ніж до припинення експериментальних атомових вибухів.

Гаммершильд продовжує розмови на Середньому Сході

Амман. Генеральний секретар Об'єднаних Націй Даг Гаммершильд закінчив у минулу п'ятницю наради в Каїро з президентом Гамалем Насером, міністром закордонних справ Об'єднаній Арабської Республіки Махмудом Фаузі і міністром Сабрі, та в суботу перервав двогодичну розмову в Єрусалимі: з ізраїльським прем'єром Давидом Бен Гуріоном, і після того, головою мішаної Комісії ОН для справ перемир'я між Ізраїлем і арабськими державами, генералом фон

У СВІТІ

- Політичну хуртовину у Формозі протопі заступила в будівельному розумінні — тайфун „Грейс“, шалів біля берегів Формози, пошкодивши головні пристані і місто Келонг. Вночі із шкандією 130 миль на годину, цей тайфун став коштувати грошеди до плавби у Формозі протопі між комуністичними і національними силами.
- Ієзуїтський і австрійський уряди зголосили минулого тижня до Європейської ради в Брюсселі, що їхні парламенти ратифікували постанову цієї Ради ще з 4 листопада 1950 р. про покращення до життя Трибуналу для оборони прав людини. Ці дві держави доповнили число вісьмох держав, потрібне для того, щоб можна було утворити названий Трибунал. Яке його практичне значення в добі, коли різні диктатури зневажать права людини і не визнають над собою ніяких міжнародних судів — покаже майбутнє.
- Над Туреччиною у прикордонному з СССР обшарі зник американський транспортний літак із 17 осіб. Останній сигнал, що він його дав, похолодів із віддалі 100 миль від турецького кордону. За сторони Візантії. Американські чинники сумніваються, що літак заблажував на советську територію, як це сталося з військовим літаком у червні ц. р., коли то під час поганого погоди залетів він над советським кордоном, де два советські літаки збили його.
- Англійський і ієзуїтський уряди зголосили минулого тижня до Європейської ради в Брюсселі, що їхні парламенти ратифікували постанову цієї Ради ще з 4 листопада 1950 р. про покращення до життя Трибуналу для оборони прав людини. Ці дві держави доповнили число вісьмох держав, потрібне для того, щоб можна було утворити названий Трибунал. Яке його практичне значення в добі, коли різні диктатури зневажать права людини і не визнають над собою ніяких міжнародних судів — покаже майбутнє.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$ 12.00	One year	\$ 12.00

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$ 12.00	One year	\$ 12.00
На пів року	6.25	Six months	6.25
На три місяці	3.25	Three months	3.25

За кожен зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Частинно вже минулого, а частинно з початком цього тисячоліття почався в усіх школах Америки й Канади, як і в усьому світі, шкільний рік. Опорожнилі літні оселі і табори, натомість виповнилися двіртурою шкільні будинки і подвір'я, на вулицях і чотирьохколісних зарясніли перестороги, щоб захищати на шкільних дітей, а суспільністі дебатує над численнями шкільними проблемами та справою виховання молоді.

Очевидно, що свої шкільні та вишні проблеми має й українська спільнота в Америці й Канаді. Правда, ми часто оправдаємо гордістю стверджуємо, що українських імен найкше зовсім немає між дітьми, з якими зв'язані найтрудніші проблеми вроді молодечого злочинства, про яку так багато читася в поліційних повідомленнях, натомість українських імен відстоює дуже багато між тими, що відбувають найкращі успіхи в науці та заслуговують на вироблення своєю доброю поведінкою. Все ж таки наша найбільша вишова проблема, поза загальними шкільними й вишніми проблемами країни, це з проблемами збереження нашого молодого покоління для нашої української спільноти, що з невеличкі в нашому спільнотному інтересі, але і в найкращому інтересі нашої принабої Батьківщини.

Школа має рішальний вплив на виховання дитини. На це вона й школа. Але ми не можемо очікувати, щоб американська школа дала нашим дітям українське виховання. Іменно, що ті ідеали, що їх племкається в американських школах, такі самі, якими живе і до здійснення яких змагає тама український нарід. Але це ще далеко не розв'язує проблеми виховання в українському дусі, до якого мусить належати і українська мова, як і взагалі українознавство. Нам залежить на тому, щоб наші діти стали добрими громадянами своєї країни, але нам залежить і на тому, щоб вони стали добрими українцями, щоб любили свій український нарід, його історію, культуру і традиції. А передумовою цього є їх знання.

Масмо в цій країні досить широкі сітки українських головню паравіальних католіцких шкіль, що треба завдачува в першу чергу нашим католіцизм Владам, які по-ітійно виявляють максималіне зрозуміння і дбанія про цю справу. Сітка українських шкіль поступово розбудовується при православних паравіях завдяки нашим православним Владам. Нерідко трапляється, що в наших католіцих школах вчать діти православних батьків, і навпаки. Масмо також досить широкую мережу українсьованчих шкіль і курсів, але це не істотна обставина, може тільки маліно заспокоїти турботу про виховання наших дітей в українсьовому дуї. До того, в тих же обставинах, тільки частина наших дітей має об'єктивну можливість з цих шкіль і курсів користати, бо не всоди вони с і не всі батьки можуть своїх дітей до них посилати з уваги на віддаї та інші причини.

В таких відносинах велика ролля припадає нашим українським домам і батькам. Дитина легко достогосуються до обставин. Вертаючись зі школи, вона продовжує вдома тільки науку, але й забаву в тому ж шкільному американському дусі. Вичлочно від батьків та від хатньої обставини належить, щоб у її виховання й забаву вплести якнайбільше українського. Цього не можна відкладати на неозначене «завтра», але треба робити планоно і систематично. Батьки, чи хоч би старші брати й сестри мусять віддавати цій справі належну увагу, мусять присвячувати для неї бодай годину-дві кожного дня. Якщо вони цього не робитимуть, то вже в недалекий будучині зможуть пересвідчитись, що втратили свою дитину, бо вона для них стане чужою, незрозумітою не тільки їхньої мови, але й їх самих. Тоді немилий їм буде і той догляд, що його вони нагороджували думкою про дитину, але занедбуючи її виховання.

Виховних проблем є стільки, скільки родин і дітей. Для нас важко знайти якусь одну, стандартну розв'язку, бо така напевно чи неус в наших скомплькованих часах. Але це не означає, що батьки мають здаватися складні на „якось то буде". Навапика, хоч які ці проблеми складні й важкі, вони, хоч би для власної чистої совісті, повинні зробити все можливе, не жалюючи ні часу, ні труду, ні — додаймо — гроша, щоб дитина була не тільки здорова тілом, чесна і мудра, але щоб знала, якого вона роду, щоб навчилася своїм власними мови, щоб полюбила свій рід і все, що з ним зв'язане, бо це допоможе їй в житті, чим вона принесе честь своєму родові і за це будуть її люди шанувати.

Від половини серпня ц. р. артилерійські батареї з комуністсько-китайського острова Амоу в протидію Формозі та літаки з шістьох протибрижних літовиць на китайському суходолі обкидаливали аденів і вночі віддалені всього лише на 6 миль національно-китайський острів Каймоу гарматними стрільнями й бомбами. Правда, вони робили це й раніше, але це останні бомбардування ведено з такою наготою, при зосередженні таких величезних летюських, суходільних та морських сил і в супроводі такої воєнної пропаганди, що можна було

позавки полюбляють започаткування китайськими комуністами загальною насту-
п, з безпосередньою ціллю захопити Кймом і трохи на північ від нього положені острів Матеу, а після того — напад на острів Формозу (Тайвань), що дежить за 100

миль на схід. Туди ж, на Формозу, дев'ять років тому евакуювалися 600-тис. національно-китайська армія Чіанг Кай-шека, створивши новий оєйско владі демократичної Китайської Республіки. А що ЗДА мають з національно-китайським урядом союзницькі договори з 1955 року і зобов'язалися обороняти Формозу й Пескадорські острови проти китайських комуністів, які з свого боку мають союз з Совєтами, то автоматично виринуло мариво нової великої війни.

Таким чином треба сподіватися, що в найближчому часі почнеться нова «рундка» переговорів між ЗДА й комуністичним Китаєм. Очевидно, що кращі навіть безсвідомі слова, як стріляння з гармат і скидання бомб. Але поза такою межею ці переговори не мають ніякого іншого сутнього значення. Ціль китайських комуністів — шантажжескі примусити З'єднані Держави, щоб вони припинили активну підтримку китайського уряду на Формозі, прийняв-

Минулого тижня сталися дві знаменні події: 4-го вересня, після наради з Президентом, державний секретар Дж. Ф. Доллес оприлюднив авторизовану Президентом заяву, з цілком виразною заповіддю, що, на випадок заatakування комуністами островів Кіюмої і Матсу, він скористає з даного йому Конгресом уповноваження і рішуче боронити ті острови американськими збройними силами.

ми. Двокрітне скріплення американської Сьомої Флоту на водах Формози, приготування на американських базах на Філіппінах, в Японії і на Формозі, заяви філіппінського президента Гарчі і південно-корейського президента Сігмана Пі, заяви секретаря армії Вукара, що саме підозрюють на далекому

Сході, попередні перестороги Доулеса, його наради у Вашингтоні із головою шефи об'єднаного штабу ген. Тьянінгом і секретарем оборони МекЕлросом — всі ці й подібні події в сумі не залишили ніякого сумніву, що Америка не блуфос, а бере що справу серйозно. Можна було сподіватися, що в новому зударі з китайськими комуністами Америка не зробить тієї помилки, яку вже зробила двічі: на китайському суходолі, де не виступила активно проти комуністів і тим дозволила на катастрофу демократичного режиму, та в Кореї, де проголосила була за непереступне, "табу" річку Ялу, що відмежовує Корею від Китаю, внаслідок чого Північна Корея по нинішній день терпить під комуністичним ярмом.

Як можна було сподівати-
ся, така рішуча постава Аме-
рики негайно прохолодила
воєннічій плян комуністів.
Минулої суботи в 6 ч. м., на
скликаній комуно-китайській
диктатором Мао Тсе-тунгом
так званої Найвищій держав-

Висилання пакунків в Україну з товарами першої потреби й подарунками набрало останнім часом широких розмірів, і стало просто масовим явищем серед української еміграції у ЗСД і в Канаді. Немає, здається, ні однієї родини, що не висилала б пакунків до своїх рідних чи близьких в Україні, і то не тільки в Західній, але й в Східній. Бувають випадки, коли люди витрачають на ці пакунки свою платіжку, а то й беруть на закуп цих пакунків догрошені позики по банках і кредитових коопера-

З виснаженням пакунків на рідині землі зв'язана шляхетна інтенція й щире бажання допомогти, передусім дітям й одягом, усім тим, що залишилися в важких матеріальних умовах, що втратили здоров'я, що живуть, не маючи праці після повороту із

концентраційних таборів і засланців. І саме таких пакунків чи не найбільше в тій їх повені, що йде кожного дня із ЗДА і Канади в Україну. Одержувані послики служать водночас із цим дуже часто адресатам в Україні за вимішленим товар чи й за готові гроші, бо за них вони мають можливість не тільки прохарачуватися і зодягнутися, але й інколи покрити дахом хату чи побудувати нову.

В останньому кристись чимала небезпека для одержувачів посылки із закордону. Такі цаплині вигинкають, з одного боку, задирять своїх співградин, особливо тих, що не одержують посылку, а з другого — підзорливість совєтської влади, ставлення якої до всіх зв'язків із закордоном залишилися цілком негативним і яка покищо їх толерує, маючи з „пакункової акції” деяку пропагандивну і велику матеріальну користь (як самому тільки миті, яке перевищує 50 процентів вар-

людей, які займаються жебрацтвом або бродяжництвом”, відправляють в спеціальні „будинки для інвалідів і перестарілих”. Крім того, вже з вістки про те, що супроти осіб „які пробують змінити цю чи продати з одержаних товарів, застосовують закон про боротьбу із спекуляцією, в якому передбачені дуже високі кари для його „порушників”. Як повідомляє монахенський часопис „Вперед”, одержано вже „перші вістки про арештування одержувачів пакунків за спекуляцію з одержаними товарами”.

тості висиланого до ССРСР товару, заробляють Совети мільйони доларів).

Беручи до уваги досвід із советськими „передишками” і великими „бідлигами”, ніколи не можна забувати про можливості, що комуністичний режим знайде спосіб може не так, прикоротити саму „пакунову акцію”, як покласти репресії проти тих, що одержуванням посылки і користанням з них завдають шкоди престижіві ССРСР.

Випадки таких репресій відомі вже тут, і про них щораз більше пишеться в листах з краю. Так, наприклад, українські імігранти, батьки загиблих в СРСР дитини, "добилися" того, що збудовану з допомогою посилок для репресії владу на таких "спекулянтів" згадувати не треба. То ж уже "прогресисти" в Америці і Канаді у своїх пресових органах починають випрадавувати совєтський режим за ці репресії, мовляв "це, рідні з Америки штовхують їх (одержувачів пакунків — ред.) на негідну поведінку, роблять їх спекулянтами".

Окрема загроза полягає в тому, як це вже згадано вище, що совєтська влада починає підтягати одержувачів по

У такій ситуації нові переговори з китайськими комуністами — це тільки нова передішка, нова безплідна забавка в добі холодної війни. Холодна війна — чумо — краща від гарячої і безплідні переговори кращі від війн.

Але до згоди й миру вони все одно не вміли довести, зате ширяли баламутство і с волюдо на млин «співіснувальників».

Генерал-поручник Джеймс М. Гейяйн, під час останньої світової війни командир дивізії парашутистів (тепер президент фабричної корпорації) написав книжку п. з. „Мир та війна в добу міжпланетних просторів“, видану цього літа з надання видавництва Герпер і Бродерс у Нью-Йорку. В ній ставить він руба запитання: чи найбагатша нація світу, з найбільш розвиненою індустрією, з найвищим у світі стандартом життя — заризикос або й допустить у майбутньому глобальну війну? І дає сразу тверду відпо-

назд: ні! У своїй книзі з'ясував він „за” і „проти” такого скоку в пропасть. При чому каже, що сучасний світ знаходиться й без того в „тактичному воєнному театрі”, але, на щастя, на малу, просто „гротескову” скало, в порівнянні із тим, що могла б означати війна на велику скало, на землі, на морі і в надземних просторах. приготівані на всі сторони світу, щоб гасити вогні там, де вони постають. ЗДА потребують мілітарних і політичних альянсів з близькими й далішніми державами. Різні НАТО, СЕАТО та інші блякоти — це економічні, психологічні застави на агресора... „Консервативна” група військовиків у Вашингтоні виходить із зовсім відмінних по-

На всю широчінь ставить він своїм землякам питання: чи СРСР мають сьогодні мілітарну, психологічну та політичну перевагу у світі? Чи вдається їм за наступних п'ять, шість або й сім років випередити ЗСД в ділянці далекосяжних ракет? Чи справді наша країна аж так дуже відстає у своїх мілітарних можливостях, що під сучасну пору може зважитися лише на „обмежену війну“? Чи держ. секретар Дікан Ф. Доллес має рацію із своїми погрозами „масової відплати“ та твердженням, що „ми не можемо тепер і думати про обмежену війну, майбутня війна буде лише великою, тотальною“. Чи ці недавні пляни американського генерального штабу й тепер такі самі остальні?

На ці питання старастся дати відповіді автор книжки "Мир та війна в добі міжпланетних просторів", колишній командир американських "повітряних партизан", ген. Д. М. Гейвін. Він каже, що від часу Корейської війни і кривавих змагань в Індокитаї проминуло досить

багато часу. Тепер уже не так легко буде ліквідувати на одному обшарі „малу війну“ такого типу, як ці дві згадані локальні війни. Тепер з цієї нагоди з кожним

Р. К.

**АДАМС МАС ПЕЗАБОМ
ЗРЕЗІГНУВАТИ**

Вашингтон. — 3 республіканських кол повідомляють, що головний дорадник президента Айсентавера, Шерман Адамс має незабаром зрезувати, щоб не утруднювати становища республіканців кандидатів до Конгресу під час найближчих виборів. Ті, кола твердять, що Адамс займаєсь становищем в промислі після того, як був майже впродовж 6-ох років "асистентом-президентом". Адамс не може дістати іншої урядової праці, але в приватному промислі він дістане ще добре місце, хоч якби він був шукав такого становища перед аферою з мільйонером Голдфайном, то був би міг тоді дістати таку платню, якої був би сам зазавдав. Як наступника Адамса згадують

Всі ці факти вимагають від кожного, хто вислав пакунок в Україну до своїх рідних, максимумної обережності, щоб своїми посилками не спричинити шкоди тому, кому вони бажано допомогти.

мандруючи по світі — можна сміливо застосувати до сучасної української дійсності:

... «Я чужинець і мандрівник у цьому світі» — «Тільки від Тебе, мій Боже, можу чекати допомоги» — «Я благаю тільки одну річ у Господа Бога й завжди благодіти йому: нехай Він визволить мене з вигнання» і т. д. Не звважаючи на безнадійну ситуацію після програної під Полтавою 250 років тому, одна віра тримала Орлика в його боротьбі за права свого народу.

Білого Дому Джеймс С. Гарретт заявив, що він не може нічого сказати про погодження про резигнацію Адамса, який не має охоти залишити добровільно або під натиском Білий Дім.

Читайте українські книжки в газеті, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

ся у когось приватно на рідних землях. Редакція ЗЧСВВ заповідає, що в том зберігся і появиться в 15-ти примірниках, призначений тільки для наукових бібліотек.

Друга світова війна унеможливила далі видавання ЗЧСВВ, і багато матеріалів пропало або заховалося лише в поодиноких примірниках. І так бракує том IV Випуск 3-4, том V, Випуск 1-4, том VI, випуск 3-4.

Добре зробила Редакція, що подала цю інформацію для орієнтації і що деякі частини вже передрукувала із збереженого одногодкого примірника, а деякі має в плані передрукувати. Деякі матеріали, готові до друку чи частинно видрукувані, пропали може й безслідно, якщо не збереглися у читачів.

А. Баран вмістив у латинській мові „Прийняття постанов Замойського Синоду в Карпатській Україні в XVIII ст.“ Як остання поміж місцелина цього випуску, с стаття д-ра О. Домбровського п. Н. „До історії взаємодіяння між українським і білоруським науковим світом“. Автор наводить цікавий епізод із наукової діяльності покійного історика о. Т. Коструби, що своєю доповіддю у Вільні в 1938 році дав поштовх до нового напрямку досліджень серед білоруських учених.

_____

(3)

Між черговими працями маємо статтю проф. Оглоб'їна, яка присвячена «Політичним плянам 1730-их рр.» гонімі після смерті гетьмана Данила Апостола (17. 1. 1734). В тому часі українські старшинські кола контактувалися з польським королем, надіючись при його та французькій і шведській допомозі звільнити Україну з-під московського ярма. В тому напрямі працювала також мазішенська еміграція, особливо Пилип та Григорій Орлик. Серед старшин були ще й живі незалежницькі традиції, мазішенська еміграція їх підтримувала, особливо, коли царський п'ястук був дещо ладніший у порівнянні до режиму Єлисавети Петрівни.

У 3-4 Випуску з'явився більша праця о. Мисрослава

Марусина (тепер канцлера Впресів. Архiepіскопа Івана Бучка) п. н. «Об'єднання Печеремської Спархії з Римом». Праця оперта на архівні ватиканських документів, всієї доступній літературі і особиним вкладом в нашу історично-церковну літературу. Написана в німецькій мові.

Друга частина — Документи — Колектане містить працю о. М. Ваврика про одного з найвидатніших василіанських ігуменів о. Маріяна Максимовича (1804-1855). Стаття опрацьована на основі II-ої книги Лаврівської Хроніки. Ревний у збиранні пропадаючих такі на наших прямо очах пам'яток про світле минуле заслуженого у нас Чину св. Василія Великого, о. Михайло Ваврик подає силуету та перегляд

Другий лист з 1599 року, на якому Потій, будучи вже Володимирським спискомом, адміністратором Київської Митрополії, просить захисту перед своїми противниками.

ного авта. За своє коротке життя о. Лукаш полишив по собі багато цінних статей, замків, рецензій на історичні теми, а головню про минуле Василіянського Чина. О. Р. Лукаш був одним з тих, що не зважаючи на свій молодий вік посідали багате знання бібліографії нашої історії.

З дальших публікацій цього відділу Записок вміщені два листи митрополита Іпатія Потія, які колись подав до Записок історик та архівар, недавно померлий у Львові д-р Богдан Бавіянський. Ці

Проф. Олександр Оглоблин вперше опублікував листи митрополита Іпатія Потія 1603 р. до Григорія Юрвієвця Хорельського і його дружини Ганни Тишанки (земляк пов. Виленського й ошмянського). Темою листа є оборона мастку Митрополії до якого зголосив претензії шляхтич Ян Сеикевич Дубровський. Масто́к цей був куплений від Хорельських ще за митрополита Рагози. Лист є відзеркаленням духа доби процесів за мастки і цінний як автограф митрополита Потія.

Листи ще перед другою світовою війною скопюював Б. Барвінський з архіву Чарториських в Кракові. Один лист Потія з 1593 р. писаний до кн. Миколи Криштофа Радивиля (в Оліції), в якому митрополит подає, що до нього звернувся князь Острозький з пропозицією стати Володимирським єпископом.

підготований до друку. Обидва великі славісти відомі українському науковому світові. Шкелетов (1864-1920) зокре-

Шашхатов (1804-1820), зокрема, відомий своїм твором „Краткий очерк истории малорусского о. А. Г. Великим-переписка о Графи Шептицьком“. Переписка ця пов'язана з ув'язненням митр. Шептицького, в часі інвазії російської армії на Галичину під час першої світової війни. Переписка починається 28 серпня 1914 р. а закінчується 1915

Далі вміщена стаття о. Бронислава Усєса, яка була надрукована у 3-4 Випуску IV т. 1939, що зберігся лише в одному примірнику. Стаття має заголовок: „Інвентаризація матеріалів до історії ЧСВВ“. Цілий цей том, як подає Редакція 3ЧСВВ, буде перевидакий в скороченні, як теж VI т. Випуск 3-4 будуть перевидаквані. Матеріали, в подас о. Усєса, знаходились в Державному Архіві у Вильні серед Актів Канцелярії Вильєського генерал-губернатора і охоплювала час від 1874 до 1912 р. Друга група документів знаходилась в Державному Архіві в Гродні, як Акти Канцелярії Гроднєськ

мандруючи по світі — можна сміливо застосувати до сучасної української дійсності:

... „Я чужинцеві і мандрівнику у цьому світі” — „Тільки від Тебе, мій Боже, можу чекати допомоги” — „Я благаю тільки одну річ у Господа Бога й завжди благодатиму Й: нехай Він визволить мене з вигнання” і т. д. Не зважаючи на безнадійну ситуацію після поразки під Полтавою 250 років тому, одна віра тримала Орлика в його боротьбі за права свого народу.

Друга світова війна унеможливила далі видавання ЗЧСВВ, і багато матеріалів пропало або заховалося лише в поодиноких примірниках. І так бракує том IV Випуск 3-4, том V, Випуск 1-4, том VI, випуск 3-4.

Добре зробила Редакція, що подала цю інформацію для орієнтації і що деякі частини вже передрукувала із збереженого одногодкого примірника, а деякі має в плані передрукувати. Деякі матеріали, готові до друку чи частинно видрукувані, пропали може й безслідно, якщо не збереглися у читачів.

А. Баран вмістив у латинській мові „Прийняття постанов Замойського Синоду в Карпатській Україні в XVIII ст.“ Як остання поміж місцелина цього випуску, с стаття д-ра О. Домбровського п. Н. „До історії взаємодіяння між українським і білоруським науковим світом“. Автор наводить цікавий епізод із наукової діяльності покійного історика о. Т. Коструби, що своєю доповіддю у Вільні в 1938 році дав поштовх до нового напрямку досліджень серед білоруських учених.

ПРОТОКОЛ XXIV. ЗВІЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,

що відбулася в Клівленді, Огайо, в готелі Статлер — в тижні від 26-го до 31-го травня 1958 р.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ДМИТРА ГАЛИЧИНА

(Продовження)

Коли мова про видання організаційного характеру, що затримує виключно справи УНСОУ, то тут треба згадати про окремі додатки до „Свободи“ під назвою „Трибуна УНСОУ“, що появляється раз у місяць, а крім того, про видання відповідних організаційних брошур, як наприклад: „УНСОУ кличе Вас“ та „Організатор УНСОУ“. Треба ще згадати про видання брошури: „Ваше соціальне забезпечення“, яку розіслали усім передплатникам „Свободи“. „Трибуна УНСОУ“ появляється вже, як відомо, три роки. На її сторінках поміщувалися статті, дописи та інформація в організаційних справах УНСОУ. Її сторінки були присвячені здебільшого тим організаційним кампаніям, які ведено в останніх роках за новими членами. А тих кампаній було три впродовж років 1955, 1956 і 1957.

Коли в попередньому конвенційному 1954 році збільшено УНСОУ тільки на 252 члени, тоді, беручи до уваги ці дуже незначні організаційні успіхи, а властиво невдачі, річне засідання Головного Уряду в 1955 році ринило проголосити окрему шестимісячну кампанію за здобуття 3,000 нових членів. Та хоча ця кампанія була тоді успішною тільки на 65 відсотків, то все таки вона допомогла збільшити загальну кількість членів в 1955 році на 530, впродовж 1956 року продовжувалося цю членську кампанію, що її почато в 1955 році, однак ця кампанія, хоча впродовж року дала Союзу 3,343 члени, не причинилася до значного збільшення в членстві, бо це збільшення виносилось тільки 179. Тим самим, 1956 рік був в минулій каденції найгіршим роком, коли мова про збільшення загальної кількості членів. Знову найкращим під тим оглядом роком був 1957 рік, в якому ми вели передконвенційну кампанію, що дала УНСОУ більше як 4,000 нових членів та причинилася до збільшення загальної кількості членів на 1,256. Кожна зі згаданих трьох членських кампаній знаходилася належне місце та відповідне навіснення якраз на сторінках Союзової Трибуни, а статті та дописи, поміщені в цій Трибуні, причинилися у великій мірі до кращих вислідів згаданих членських кампаній.

Як уже згадано, кожного року ми видавали Альманах-календар УНСОУ або „Свободи“. Згадую про те, що з цим виданням зроблено зовсім нову спробу, а саме, видавано календар у 20,000 примірників та розіслано його на ті всі адреси, на які висилалася „Свобода“. Ця спроба виказала, що на висланих 20,000 календарів отримувалося за плату від приблизно 8,000 членів, а решта, це з 12,000 членів, не прислала належності ані не звертали календарів. Тому в останньому, 1957 році, ми завернули знову до давньої системи, а саме вислали календарі, у відповідній кількості, до секретарів поодиноких Відділів УНСОУ. Мова про висилку календарів на цей 1958 рік, що їх вислано в грудні 1957 року. Чи цей вже давній випробований спосіб висилки календарів буде успішнішим від цього, якого ми вживали впродовж попередніх трьох років, висилуючи календарі на адреси всіх передплатників „Свободи“, залежатиме від того, яку працю вложать секретарі поодиноких Відділів УНСОУ в це діло.

Треба згадати, що дитячий журнал „Веселка“ перейшов у цих чотирьох роках відповідну реформу. Як відомо, в початках видавано цей журнал в газетній формі та на газетному папері і разом із „Свободою“, а в січні 1957 року перейдено на формат журналу з книжковим папером та з друком в кольорах.

Говорячи про видавництво „Свободи“, а зокрема про видання, призначені для молоді, то крім журналу „Веселка“ та „Юкрейніс Віклі“ англійською мовою, є ще окремі українські сторінки поодиноких молодечих організацій, як ПІАСТ, СУМА, МУН, Спорт та Студенти. Ці сторінки появляються по черзі кожної суботи та займають четверту сторінку „Юкрейніс Віклі“.

ЗВІТ ДРУКАРНІ „СВОБОДИ“

від 1-го січня 1954 р. до 31-го грудня 1957 року.

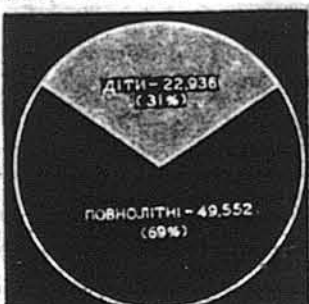
ПРИХІД

	1954—1957	1950—1953	%
Передплата від членів	\$319,950.00	\$271,500.00	18
Передплата від читачів	101,840.08	98,824.69	3
Кольпортаж	14,475.93	10,320.06	40
Оголошення	151,666.60	95,805.66	58
Друкарські роботи	140,950.59	124,630.96	13
Продаж книжок, календарів, карток	38,520.18	31,397.08	23
Пресовий фонд „Свободи“	33,016.46	941.64	341
Зворот за електрику і газ від УНС	1,632.00	1,242.00	31
За зміни адрес	584.83	789.96	26
Зворот за телефон	179.42	1,438.93	58
Зворот за пошту	276.27	678.72	89
Продаж альманаху УНС	26,044.29	11,812.51	120
Передплата „Веселки“	9,472.80	—	—
Додаткова передплата від УНС від членів	10,000.00	13,834.15	26
Різни	5,955.70	5,132.55	18
Разом	\$854,565.24	\$668,348.91	28
Продажний опуст	2,431.86	3,915.03	38
Прихід:	\$852,133.38	\$664,433.88	28

Різни: Зворот за чищення бюр, платівки, доплати з канадських чеків, звороті від УНС за різні виплати.

БАТЬКО ВІДМОЛОДЖУЄТЬСЯ...

Український Народний Союз за пів року (в лютому 1959) відзначає своє 65-річчя, отже заслуговує собі вже на назву Батька не тільки своєю роллю в американсько-українському житті, але і віком свого існування. Тим часом, Батько молоді, якщо мати на увазі пересічний вік його членів, що в останньому чотирьохрічному періоді зменшився з 41 на 36 років, отже за чотири роки „відмолодів“ на повних 5 років. Цю відмолодуючу тасмичку зраджує ця діаграма, яка виказує теперішній стан і відношення дітей і дорослих членів в УНСОУ. Це діється в тому самому часі, як багато подіб-

них організацій з кожним роком старіються не тільки віком існування, але і пересічним віком членства. Постійне відмолодження УНСОУ висуває йому велике і світле майбуттє.

Гол. преде. УНСОУ Д. Галичін, крім обов'язків, зв'язаних з цим постом, виконує ще функції адміністратора „Свободи“ та шефа Головної Канцелярії УНС. У „Свободі“ і в канцелярії УНС є затруєніми разом, крім виконавчих урядовців, 47 працівників. Будують, в якому приміщенні головна канцелярія УНСОУ і „Свободи“, є ваче „Білим Домом“ Американської України, отже нічого дивного, що його часто відвідують свої і чужі гості, яких завжди радо приймається та віддається їм відповідну увагу. На фото: канадський міністер праці Михайло Стар під час таких відвідин в гол. канцелярії УНС. Від ліва стоїть: заст. гол. преде. Михайло Пізнак, міністер Мих. Стар, гол. преде. Д. Галичін, ред. А. Драган і гол. касир Р. Слободян.

РОЗХІД

	1954—1957	1950—1953	%
Платня редакторів	\$ 93,428.38	\$ 75,223.87	24
Платня робітників	325,980.39	241,841.12	35
Платня кореспондентів (включаючи Редакцію „Веселки“)	46,168.50	29,232.85	58
Поштові видатки	51,934.25	40,415.77	29
Папір й інші матеріали	193,314.90	149,118.63	30
Електрика і газ	8,855.02	7,539.97	17
Чини	30,000.00	30,000.00	100
Телефон	5,521.35	4,603.16	20
Канц. і адм. видатки й приладдя	5,486.63	7,168.12	23
Друкарські прилади і машини	14,013.11	32,722.66	57
Книжки, календарі й картки	12,530.60	12,777.29	0.2
Платня скринки	102.00	70.00	46

	1954—1957	1950—1953	%
Аскурація від вогню і випадків	7,409.79	5,012.81	48
Федер. і стейтські забезпечення	13,463.72	7,280.28	85
Комісове від оголошень	4,951.23	682.28	626
Почисти, фелетони, переклади	6,062.00	2,993.67	102
Репрезентація	623.07	—	—
Різни	33,038.45	21,642.47	53
Разом:	\$852,133.38	\$668,348.91	28
Купля опуст	—	—	—
Розхід:	\$852,133.38	\$668,348.91	28

	1954—1957	1950—1953	%
Валіси 12.31.1953	\$ 3,150.88	—	—
Прихід за 4 роки (1954—1957)	852,133.38	—	—
Разом прихід	\$855,284.26	—	—
Розхід за 4 роки	852,475.86	—	—
Сальдо (готівка в банку)	\$ 2,808.40	—	—

Вище подано приходи і розходи Видання „Свободи“. Подане тут фінансове звітлення за останні чотири роки у порівнянні з звітленням за попередні чотири роки, виказує, що в минулих роках ми досягли значно більше успіхів ніж попередні. Та ці успіхи зникають, коли тільки приглянемося розходам, які постійно зростають та збільшувалися. Це значить, що тільки загальний оборот збільшився, але, коли приходить збільшення, то в такій самій або ще більшим відношенні і розходи збільшувалися. Наприклад, воно пришлося читати, що кольпортаж часопису збільшився на 46 відсотків, оголошення на 58, а датки на пресовий фонд, головні на „Веселку“ збільшилися на 341 відсотка. Однак, ці приєми враження, яких набираємо при читанні тих значно збільшених відсотків у приходах при поодиноких позиціях, скоро зникають, коли ми одночасно заглянемо також і до розходів. Там ми знайдемо, що, наприклад, поштові видатки, а даліше видатки на папір та інші матеріали збільшилися на 30 відсотків, платня кореспондентів, головні коли зарахувати тут „Веселку“, на 58, а різні інші розходи на 53 відсотки.

Веручи до уваги всі приходи і розходи загально, які вносили \$852,133.38, а зглядно \$852,475.86, то вони зросли однаково, а саме на 28 відсотків.

При цьому бажано звернути увагу Шановних Делегатів та Делегаток, що з теперішньою оплатою за часопис, яка вносить 50 центів місячно, неможливо продовжувати видання щоденника. Коли це зважити і цей факт, що добровільні датки на пресовий фонд, а зокрема на „Веселку“ зменшуються, а видатки на папір, на платні робітників та редакторів, та взагалі всі інші видатки постійно зростають, то при теперішній оплаті за часопис ми виказували б у найближчих чотирьох роках дефіцит кожного місяця на суму не меншу як 5,000 доларів. Тому нам треба застановитися, а опісля рішити, де і як дістати таку квоту на покриття цього дефіциту.

Закінчення

Закінчуючи це звітлення про працю та досягнення УНСОУ за останні чотири роки, треба ствердити, що не зважаючи на наші деякі організаційні недотримання та недомогання, які полягали головні в тому, що ми за чотири роки збільшили УНСОУ тільки на 2,217 членів, ми все таки посиліли нашу організацію новими, молодими та для забезпечення високоякісними членами. Тих близько 15,000 членів, яких зорганізовано до УНСОУ, а з яких багато зайняли місця тих, що померли, або лишили організацію через свою байдужість, нерозуміння ваги забезпечення, чи неспіввідомості, ми тим самим посиліли Союзові ряди свіжими кадрами свідомих та патріотичних осіб, а зокрема осіб молодих, які поповнили ряди Молодежного Департаменту. Бо якраз Молодежний Департамент виказує головний приріст в членах, і на цьому факті треба нам будувати Союзове майбуттє, будувати його на здорових, молодих, активних членах. Тому я більше радію, що якраз та молодь відповідно заступлена на цій конвенції, виславши на неї двадцять вісім відсотків із усіх делегатів.

З приводу цього великого збору, що сходиться раз на чотири роки, складаю щире подяку усім тим союзним працівникам, що впродовж цих чотирьох років своїми трудами і своєю працею причинилися до дальшого росту і розвитку УНСОУ.

До цього надрукованого звіту гол. предедник Дмитро Галичін заважив, що тоді, як в останніх чотирьох роках число повнолітніх членів зменшилося на 182, то число членів у молодечому відділі збільшилося на майже дві і пів тисячі. Продовжуючи, ствердив він далі, що минула Конвенція у Вашингтоні висловила була побажання досягнути число членів 75,000 до цієї Конвенції. Цього побажання не вдалося повністю задовольнити, бо сучасний стан активних членів виповіть кругло 73,000, хоч із неактивними членами ця цифра доходить до 76,000.

Ми постійно застановлялися над справою уведення нових грамот, але натрапляли на труднощі, бо низьке число видаваних поліс могло б причинитися до труднощів, часто доводячи до того, що навіть коштів не покривалося б. Тому над новими полісами, новими родами забезпечення, головний уряд довго застановлявся.

Вертаючись до звіту Головного Предедника, п. Дмитро Галичін ствердив, що у виданні дільниці цим разом УНСОУ виказує тільки „Іван Мазепа — Гетьман України“ К. Менінга, хоч у тій дільниці й зроблено далеко більше, коли взяти під увагу, що майже все увага концентрувалася в останньому часі на виданні Енциклопедії Українознавства, яку саме здано до Видавництва Колумбійського Університету. Пан Дмитро Галичін з притиском підкреслює, що видання Енциклопедії Українознавства має велике значення не тільки для УНСОУ, але й для усієї української справи. Ото ж, коли взяти вартість того, що зроблено впродовж останніх чотирьох років, то це не менше від попередніх каденцій.

Деяка діяльність УНСОУ може бути кваліфікована як політична. Коли, наприклад, на 20-му З'їзді Комуністичної партії СРСР говорився виразно про видання УНСОУ книжку К. Менінга „Україна 20-го Століття“, то це є безумовно вже політична сторінка культурної праці УНСОУ. Пан Дмитро Галичін ствердив, що „Союзівка“ служить тим цілям, для яких вона була куплена. Ствердив, що це не влаштовано дому для старців, а не вдалося цього рішення попередніх конвенцій виконати тільки тому, що досі не було охочих жити в ньому. Можливо, що ця справа буде актуальнішою у майбутньому. „Союзівка“ виконує з успіхом своє культурне завдання. Там щороку відбуваються з успіхом Курси Українознавства, а вже від цього року будуть відбуватися регулярні табори для дітей у віці 7-11 років. Головний Предедник звернувся увагу делегатів на статтю п. Жеженського, поміщену недавно у „Свободі“, в якій автор виказує на факт, що 25-ий Відділ УНСОУ дав стипендію одному неспівідомому свого національного походження юнакові, який після відбуття Курсу Українознавства на „Союзівці“ вповні пізнав своє українське походження і відвернувся від москвофільства.

Якщо йде про фінансову діяльність, п. Д. Галичін ствердив, що в останніх чотирьох роках УНСОУ збільшив своє майно на 5 мільйонів дол., при чому підкреслив і той факт, що УНСОУ виплатило у тому часі понад один мільйон доларів дивідендів своїм членам, як також винагороду відділовим секретарям, організаторам і ін. Це не мало! Це 5% із усього майна. „Ви такої дивіденди йде не знайдете“ — сказав п. Дмитро Галичін, маючи на увазі, очевидно, братські союзи. Рівно ж ствердив п. Галичін, що в останній каденції інвестовано фонди не тільки в артисичні позичкові папери („бонди“), але й уділював УНСОУ гіпотечні позички для своїх членів та українських організацій. Гіпотечні позички тепер вистовіть 11.65% усіх інвестицій. Тоді, як у сучасну пору УНСОУ має в пересічному біля 1,000,000 доларів для інвестицій, п. Д. Галичін висловив думку, що УНСОУ у найближчих 4-ох роках може дійти до кількох мільйонів гіпотечних позик.

Повертаючись до праці Культурної Комісії УНСОУ, п. Галичін ствердив, що УНСОУ видає також англійською мовою „Муза в неволі“ Яра Славутича; книжку розіслано на понад 500 адрес видатних американських діячів і установ і вона має знаменитий відгук. Крім того видавано „Веселку“, яка себе фінансово не виплатує, а також англійською мовою „Богута-Багатира“. Якщо йде про фінансову сторінку „Союзівки“, то п. Д. Галичін ствердив, що хоч вона себе не виплатила, але у майбутньому можна сподіватися корисного фінансового стану. В останніх чотирьох роках від гостей зібрано понад 400,000 доларів, але з огляду на купівлю двох додаткових домів, а саме „Київ“ і „Львів“, а також на будівлю догрі і інших витрат, що є необхідними капіталовкладаннями на початках, УНСОУ в тому ж самому часі видав біля 133,000 доларів більше ніж зібрано.

Головний предедник Дмитро Галичін закінчив своє звітування, пояснюючи вишні для загального оглядання графічні представлення зросту членства та зросту майна УНСОУ від його початків по сьогодні. На перший мільйон майна, ствердив звітодавець, треба було здати яких 30 років, як також відмітив той факт, що від 1910-го року дотепер майно УНСОУ зросло на 20,000 відсотків і постійно зростає.

Предедник Конвенції, Йосип Лисогір, подакував Головному Предедникові за його звіт, а разом зложив йому вітання в імені Президії Конвенції з нагоди його 25-річчя на пості члена Головного Екзекутивного Комітету УНСОУ, до 1950-го року „ік Головного Секретаря, а від того часу дотепер на пості Головного Предедника. П. Лисогір ствердив, що від часу, коли п. Дмитро Галичін став головним секретарем у 1933-му році, число членів УНСОУ зросло із 32,000 до сучасного стану 73,000, а в той же час майно УНСОУ зросло із 4,000,000 доларів до понад 20,000,000 доларів.

Після слова п. П. Лисогора делегати однодушно піднесли з місць і догворивалими оплесками вітали п. Дмитра Галичина з його 25-літтям на службі УНСОУ.

З черги предедник Конвенції, п. Йосип Лисогір, покликав до звітування заступника головного предедника, адв. Михайла Пізнака, який у вступному слові зазначив, що його звіт був друкований по-українськи у книзі звітів Головного Уряду УНСОУ, тому він виголосить тут свій звіт по-англійськи.

ЗВІТ ЗАСТУПНИКА ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА МИХАЙЛА ПІЗНАКА

Вважаю своїм привілеєм й обов'язком передати під розгляд Шановних Делегатів нашої Конвенції звіт із моєї діяльності, як заступника гол. предедника Українського Народного Союзу, на яке то становище я мав честь бути обраний на попередній 23-ій Конвенції в травні 1954 року.

Виконувати обов'язки заступника гол. предедника обмежується радше до пасивної, довідної участі в організаційному житті. Для мене, однак, така ролія була незадовільною. Наш головний предедник п. Дмитро Галичін, в порозумінні і за згодою головного касира п. Ром. Слободяна, гол. секретаря бл. п. Г. Германа і заступників гол. преде. п-ні Геневеф Жеребняк, да мені багато можливостей включитися в працю Головного Екзекутивного Комітету УНС. Ми переводили докладний розгляд і перевірку багатьох функцій нашої організації в намагаючись знайти практичні і позитивні способи і засоби для того, щоб УНС став динамічнішою інституцією, щоб краще служив своїм членам і приносив їм більші користі, і щоб удосконалили нашу господарку і збільшили наші загальні фінансові прибутки.

Хоч УНСОУ має понад 15 мільйонів прибутків, наприклад 1953 року всього тільки 47,000 доларів були інвестовані у гіпотечні (моргедж) нерухомих. Згодом сума наших моргеджових інвестицій зросла до 638,438.00, з яких 352,023.00 дол. припадало на закупівельні моргеджі і 30,976.00 на гіпотечні Федеральної Мешкалової Адміністрації (ФГА). Що більше, тільки мала процентова частина уділюваних моргеджів припадала на членів УНСОУ і на українців взагалі.

Суми, інвестовані в моргедж, були здебільша непропорційні і недостатні, якщо брати до уваги стандарти і практичні очікування банків, забезпечених компаній та інших фінансових і спеціалізованих установ.

Відсоткова стопа комунальних і урядових бондів, що в них була інвестована більшість наших активів, вносила від 2 і 7/8 процента до 3 і 5/8 процента. Мала, порівняльно, кількість інших бондів давала цілий чотири відсотки. Опінуючи згубна, пересічні відсотки, що їх ми одержували з наших інвестицій у бондах, вносили 3 і 1/8 процента. Коротко кажучи, Український Народний Союз не одержував — на мою думку — із своїх інвестицій того, що можна максимально одержувати.

Що справу обговорювали ми багато разів з іншими членами Головного Екзекутивного Комітету і вивисли вирішили започаткувати нову політику, а саме політику інвестування великої частини наших фондів в добрі, здорові і консервативні моргеджові позички. Головний Екзекутивний Комітет доручив мені легальний бізнес цієї нової інвестиційної політики. Водночас із цим вирішено дати змогу нашим членам одержувати моргеджові позички за нижчою, зредукованою процентною стопою.

В добрій співпраці з моїми колегами в Головному Екзекутивному Комітеті й іншими членами Головного Уряду, в різних місцевостях ЗДА і Канади нам повелося інвестувати добрі і здорові позички в кращих нерухомих, включно з приватними домами, приміщеннями для установ, житловими кам'яницями й іншими прибутковими реальностями.

З присміттю треба подати до відома, що з кінцем 1957 року загальна сума наших моргеджових позик нараховувала 2,354,438.00 дол. Більшу частину із цих моргеджових позик одержували члени УНСОУ й українці взагалі, тут у ЗДА і в Канаді. Всіх позик не локалізовано в тіч чинній місцевості або окрузі, але їх уділювано бажаним в різних стейтах ЗДА, як також у різних провінціях Канади.

На протязі останніх чотирьох років, коли було здебільша важко одержати моргеджові позички, українці мали можливість одержувати їх в УНСОУ на догідних умовах і процентах, без вимоги оплачувати кошти полагоди й інші комісійні винагороди, і без konieczності витрачувати час на полагодування різних бюрократичних формальностей.

Ця нова політика уприспудження фондів для моргеджових позик на закуп нерухомих мала дуже прихильний відгук не тільки серед членів УНСОУ, але й також серед всього українського загалу.

Я хочу довести також до Вашої уваги, Шановні Делегати, що УНСОУ може бути не тільки гордий на свою підтримку для українців у загальному, але й на те, що уприспудження цих фондів він причинився до розвитку і поліпшення загально-національної економіки обох наших країн, Америки і Канади.

Ці нові заходи, хоч були великим тягарем, покладеним на урядовців нашого Екзекутивного Комітету, то все ж таки, треба підкреслити, що успіхи нашої праці в дільниці цього додаткового життєвоважливого обслуговування нашої членства й українців взагалі були дуже задовільні, зокрема тим, що вони збільшили відносно чистий прибуток Українського Народного Союзу.

В дальшому надзвичайно задовільним треба вважати й те, що ми мали змогу фінансувати наші Клуби і Народні Доми в Алясці, Форт Сіті, Філадельфії, Торонто, Нью Йорку, Нью Гейвені, Бофалло, Аллентауні, Дітроїті, Едмонтоні, Монреалі, Седбері як також мали можливість виконувати свої зобов'язання супроти інших українських громад. Ми можемо бути оправадані на те, що ми відіграли важливу роллю в оправаданні українського громадянського життя у згаданих місцевостях, особливо ж тим, що ми змогли українським молоді вести і розвивати їхню діяльність у вигідних, модерних приміщеннях.

Дуже часто я чув нарікання, що наша молодь перестає бути активною в нашому українському житті. Все ж таки, я мав змогу ствердити, що в українських громадах, які мають задовільні Клуби, Народні Доми й інші організаційні утворення, українська молодь продовжує бути активною

і в УНСОЮЗІ і в інших українсько-американських та українсько-канадських організаціях.

У висліді доручення гол. Предсідника Д. Галичина, як теж і запрошень інших членів Головного Уряду, я мав багато гарних нагод бути прийнятим і брати участь у місцевих виступах і імпрезах УНСОЮЗУ в Рочестері, Трой, Бофалло, Гемстеді, Асторі, Брукліні, Південному Брукліні, Нью Йорку, Понкерсе, Амстердамі, Елизабеті, Перт Амбей, Ньюарку, Байоні, Пінсбургу, Алікіппа, Форд Сіті, Філадельфії, Честері, Найтавіні, Скенандо й Фрексвіллі, як теж у Клівленді, Янгтавіні, Акроні, Дітроїті, Сан Франсіско, Лос Анджелесі, Торонто, Монреалі й Оттаві.

Перебуваючи у вище зазначених містах, я докладав усіх зусиль, щоб відвідати по змозі щонайбільше наших організацій, щоб ознайомитися краще з ними і щоб бути краще поінформованим про їхні актуальні місцеві проблеми. Водночас із цим я прислухався уважно до їхніх сутностей і поради, як поліпшити і краще скоординувати діяльність УНСОЮЗУ в їхніх областях. Я був дуже приємно вражений широкою відданістю членів Головного Уряду, як теж й урядовців наших Відділів для ідей і справ УНСОЮЗУ.

Майже кожні із них заслуговували на визнання за їхні невтомні зусилля для розвитку УНСОЮЗУ і для добра його членства. Вони є основою і хребтом нашої успішної організації побудованої і наших досягнень. Все це покладає на нас обов'язок подавати їм в їхніх змаганнях всю практичну й матеріальну допомогу. Я хотів би мати більше часу і можливості, щоб поінформувати основно про їхні блискучі досягнення і про їхню працю.

Безупинні успіхи і далі поширення діяльності УНСОЮЗУ залежать здебільшого від участі і зацікавленості нашої молоді. Щоб стимулювати зацікавленість нашої молоді до справ УНСОЮЗУ, я, як репрезентант нашого Союзу, брав участь у Конвенції Ліги Української Молоді Північної Америки, що відбувалися кожного року в День Свята Праці, як теж в конвенції Українсько-Американських Ветеранів, що відбувалися в останніх трьох роках на Союзі. Я брав теж участь в імпрезах Українського Пласту в Іст Четгем і в імпрезах СУМА в Глен Спрінг, Н. Й.

Ян голова Окружного Комітету Відділів УНСОЮЗУ метрополітальної округи Нью Йорк, я проводив кожного року цілий радом збір, що в них брали участь представники наших Відділів з Нью Йорку й Нью Джерсі. На протязі останніх чотирьох років відбулося на Союзі п'ять успішних фестивалів. На цьому висловлюю щире подяку урядовцям місцевих Відділів, як теж членам Головного Уряду із стейтів Нью Йорк, Нью Джерсі й Коннектикат, за їхню щирі співпраці.

В червні минулого року на Союзі відбулася урочистість посвячення пам'ятника Т. Шевченкові, в якій взяло участь коло 10,000 українців. Я мав честь виконувати обов'язок майстра церемонії під час цієї урочистості.

Даліше зазначу, що його я взяв на себе — це була успішна оборона в судовому процесі, започаткованою проти УНСОЮЗУ проф. М. Чубатим на загальну суму 600,000 доларів. З уваги на те, що в пресі появились різні неточні повідомлення і коментарі з приводу цього процесу, я презентую Вашої терпеливості поінформувати Вас коротко про факти, зв'язані з цією справою:

Проф. Чубатий у співпраці з проф. Н. Полонською-Василею написали статтю п. н. "Історія церкви" (української), що появилась в Енциклопедії Українознавства, виданій Науковим Товариством ім. Шевченка в Європі, приблизно в 1952 р. Після надрукування цієї статті в Енциклопедії, в українських часописах і журналах в Європі, ЗДА і Канаді появились гострі й огричені критичні статті. Багато тих статей обвинувачували проф. Чубатого в зневазі помяти митрополита Полікарпа й у викривленні фактів, моваля, митрополит Полікарп свого часу піддався під юрисдикцію московського патріярха. Одною з нечистих газет, яка не видрукувала ніякої критики цієї статті в Енциклопедії, була "Свобода". В січні 1955 р. проф. Чубатий передав Редакції "Свободи" статтю під загальною назвою "Висновок в справі історії церкви в Енциклопедії НТШ". Редактори "Свободи" вважали за поменшення цієї статті, однак проф. Чубатий настоював, щоб цю статтю хочено помістити, буцімто для оборони і висноження правди в оригінальній статті в Енциклопедії Українознавства.

На далішій настанові проф. Чубатого, що це справа незвичайної історичної важливості і що вона мусить бути висножена, "висновою" статтю надрукувано у двох частинах, які появились в "Свободі" за 19 і 20 січня 1955 р. Ці статті проф. Чубатий передав до "Свободи" з власної ініціативи. Іх "Свобода" не замовляла і за них не заплатила. Опублікування "висновою" статті проф. Чубатого викликало нову бурю критики. Проф. Смаль-Стоцький з Маркетського університету надіслав статтю в трьох частинах, оприлюднюючи і критикуючи "висношення" проф. Чубатого. Він теж вимагав, щоб його статті п. н. "В справі світої пам'яті митрополита Полікарпа" були надруковані в інтересі академічної свободи та журналістичної етики. Він теж підкреслює, що проф. Чубатий заявив у своїх "висношеннях", що він: "готовий відповісти на конкретну критику його історичних поглядів".

Статті проф. Смаль-Стоцького були надруковані в "Свободі" в трьох частинах, в ч.ч.: за 10, 11 і 12 лютого 1955 р. Він критикував твердження професора Чубатого, що "Автори були примушені користуватися джерелами і будувати на них свої висновки. Існує дві друковані праці на цю тему: К. Н. Ніколаєв "Восточний Обряд", Париж 1950, стор. 284 і "Русская Православная Церковь и Великая Отечественная Война", Сборник церковных документов, Московская Патриархия, 1943, стор. 66-67. Перша праця походить з православних кіл, зближених до митрополита Діонісія, друга з офіційним виданням московської патріярхії".

Проф. Смаль-Стоцький піддав завзятій критиці обидва зазначені джерела як такі, що їм не належить вірити, бо,

перше, Ніколаєв "Восточний Обряд" був про-російський і повний неправдивих і противірних фактів, друге, це офіційне видання про-комуністичної московської патріярхії. В другій частині своїх статей проф. Смаль-Стоцький зачитував весь російський текст документу з офіційного видання московської патріярхії. Проф. Смаль-Стоцький критикував теж, що професор Чубатий не порозумівся з митрополитом Полікарпом щодо правдивості фактів або принаймні, щоб дістати від нього, ще за його життя, дані про порушені справи.

Водночас проф. Смаль-Стоцький критикував, що проф. Чубатий навмисне застав ту частину заяви, включену в документ московської патріярхії, яка піддержувала "відмову Полікарпа зложити письмову заяву канонічного послуху московській патріярхії".

В статтях були ще інші критичні ствердження, яких я, з уваги на короткий час, не подаю. Після прочитання статей проф. Смаль-Стоцького, проф. Чубатий пропонував ще одну статтю п. н. "Наукова критика чи персональний напад", в трьох частинах, з ультиматумом, що, якщо його статті не будуть надруковані "без змін" на цій самій сторінці і в означеному часі, він внесе скаргу на високе відшкодування. Ці статті були так переповнені персональними нападами і дегресіями і були такі очевидячки зневажливі, що їх не надрукувало. Проф. Чубатого прошено прийти до УНС для обговорення змісту його статті або визначити інше місце зустрічі для цієї мети, але він категорично відмовився. Згодом проф. Чубатий вніс скаргу виключно проти УНС, як видавця "Свободи", за зневагу. Скаргу подали до найвищого суду Нью Джерсі, повіт Гадсон. Скарга встановлює три причини позову і вимагала по двісті тисяч відшкодування за кожну, тобто разом доларів 600,000.

Я зложив заяву адвокатам проф. Чубатого, що "УНС далі згідний прийняти і надрукувати якінебудь статті у відповідь, під умовою однак, що такі статті не будуть зневажливі. Устипнення, чи вони зневажливі чи ні, мало бути зроблене після взаємного узгодження між його адвокатами та мною. Мене поінформовано, що ці пропозиції проф. Чубатий не може прийняти. УНС зажагав одну із найзаставніших адвокатських канцелярій в Нью Джерсі для співпраці зі мною в цьому процесі в Нью Джерсі.

Розправа відбулася перед суддею Гайденом Проктором, без присяглих, і тривала 10 судових днів на протязі 3-х тижнів. Суддя Проктор був дуже терпеливий і толерантний у своєму веденні справи.

Проф. Чубатий заявив як свідок, що він насправді не знав про вище зазначені джерела тоді, коли писав статтю для Енциклопедії. Тоді його сконфронтовано з доказом, що ці джерела були легко доступні в ньюйоркській публічній бібліотеці. Після довгих допитів, проф. Чубатий визнав, що в нього було багато противірностей і розбіжностей.

Проф. Чубатий признав теж, що його "висношення" не було науковою статтею і не було подумане, як таке. Воно було подумане, як "заспокоєння товпи" і "вибілення Полікарпа". У своєму вирішенні суд ствердив, що статті проф. Стоцького не були самі собою зневажливі та що не було збоку пізньої сторони (УНСОЮЗУ) зложби. Суд прийшов до висновку і рішшя, що критика не була заскаржальна і проголосив присуд: "Нема причини до скарги".

Я намагався подати Вам основні, важливі факти, які є стверджені в протоколах свідчень в цій справі. Було багато інших свідчень щодо подій і їх факт. Однак, я не думаю, що тут місце дискутувати про них в подробицях, бо це тільки продовжило б цей звіт і не служило б ніякій іншій позитивній цілі.

За останні чотири роки наш Союз значно зріс і його активні зросли до більше, ніж 20 мільйонів доларів, як це видно з фінансового звіту. Однак, з ростом нашої загальної організаційної структури та її діяльності, ми щораз стасмо перед викликом до нових змагань, зустрічаючи нові проблеми і ситуації.

Законодатні тіла різних стейтів похвалявали нові закони і відповідні забезпечені департаменти тих стейтів похваляли нові принципи для братніх асексудуційних організацій. Головний Предсідник Д. Галичин і я брали участь в багатьох конференціях і усно подавали наші пропозиції і обговорили наше становище перед різними трибуналами в інтересі нашого членства. Багато часу і труду присвячено студіям можливості і доцільності побилення сум і типів обезпечення, як теж для вироблення плану пенсії для урядовців і службовців УНС. Ці пропозиції з'ясує Конвенції наш Головний Предсідник.

Провід УНС мав добрий склад і ми зуміли розв'язати цілий ряд нових проблем, які виникали на протязі останніх років.

Ми розбудували наші влаштування на Союзі, щоб дати кращі можливості нашим членам, а головню нашої молоді. В цьому сезоні УНС відкривас оселою для дітей. Ми теж будемо мати кращі угодження і приміщення для учасників культурних курсів. Треба включитися у великі змагання для збирання фондів, щоб зможливити наші молоді взяти участь в тих курсах. Для заохочення інших я зафундував дві стипендії і постійно підкреслював важливість цієї частини нашої програми на всіх зборах, в яких я приймав участь на місцях.

Я з глибоко зворушеною щирістю, лояльністю і відданістю до УНС, що її виявляють майже всі працівники УНС, "Свободи" та англомовного додатку. Немає сумніву, що "Свобода" — це наша перемога українська газета, а "Юкренія Вікі" — це безперечно передовий англомовний періодик в цій країні. Кошти видавч незмірно зросли і ми мусимо дати додаткові фонди, щоб утримати обидві газети на їх дотеперішньому поземі.

Ми, тут присутні члени Українського Народного Союзу, перебували в спадщині велику інституцію, яку виплекали своїм потом, працею, особистою посвяткою, беззастережною відданістю і непохитною лояльністю її члени піонери й урядовці. Щоб бути гідними цієї великої спадщини, об'являю собі, що наші міркування на цій конвенції йтимуть тільки в одному напрямі: в напрямі закріплення основ і поширення засобів Батька Союзу, щоб він міг відігравати ще більшу роль у службі своїм членам, для поширення ідеалів американської і канадської демократії та для координації всіх наших зусиль в допомозі нашим братам в Україні добитися остаточного визволення з-під московської неволі.

Перед покликанням Предсідником Конвенції до звіту чергового члена головного уряду, п. Дмитро Галичина заповнював до всіх чергових звітуючих, щоб вони не повторили справ, які с у їх звітах, що їх надруковано і розіслано делегатам на два тижні перед Конвенцією. Апелював, щоб звітували коротко.

Заступниця Головного Предсідника, пані Геновефа Жеребняк, звітувала в англійській та українській мовах.

ЗВІТ ЗАСТУПНИЦІ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ГЕНОВЕФИ ЖЕРЕБНЯК

As a member of the team entrusted with the leadership of this great organization I deem it a distinct privilege to present to this distinguished gathering a report on my activity as Supreme Vice Presidentess during the past four years. To report in detail the many matters and problems faced, discussed and decided upon during this period, would be a repetition, in part, of the report of our president who has given you a complete and comprehensive picture of the status of our organization in all its phases. I will merely review for you, briefly of course, some of the more important decisions made, the action taken and my participation in the various activities promoted by our subordinate branches.

As a Supreme Trustee and a member of the Executive Committee, I attended the Executive Board Meetings as scheduled by the president. It was our obligation not only to execute the resolutions and directives of the previous convention and the annual Supreme Assembly meetings, but to devise new methods and institute new procedures to enhance our financial and membership positions. We gave each problem, each suggestion and each new plan our careful study and consideration. Each member of the Executive Committee contributed his ideas, his thoughts and his criticisms. Our ultimate goal in all our decisions was the growth and betterment of our organization. We strove to attain that goal and worked together as a team with mutual respect, harmony and a sincerity of purpose.

Our financial status and our gains during the past four years are well known to all of you through your perusal and study of the annual statements as they are printed in Svoboda and Ukrainian Weekly. You know that we continued to follow the safe, conservative policy that we have always employed in our selection and purchase of securities for investment purposes. The ever changing market requires alertness and action, particularly on the part of the members of the Board in the Main Office and I believe you will agree that our portfolio of securities proves our funds are invested wisely and as profitably as we are permitted with our fraternal status.

The economic conditions in our country during this period prompted a concerted effort by the Executive Committee to obtain and place mortgages on real estate properties. With the cooperation of members of the Supreme Assembly working in their respective communities throughout the United States and Canada, we were able to obtain an unprecedented number of mortgages. We took particular care to place sizeable loans where our money would bring an appreciable yield.

All requests for loans, whenever possible and feasible were personally investigated by at least one member of the Executive Committee or by members of the Supreme Assembly. Two such assignments were mine when Branch 120 of Aliquippa, Pennsylvania, and Branch 63 of Ford City, Pennsylvania, began construction of new UNA Homes and made application for loans. We ultimately granted both of these branches mortgages to enable them to complete construction and both groups are now in business in modern, beautiful buildings which are a credit not only to the members who were responsible for the buildings but to the whole of the Ukrainian National Association.

It was particularly gratifying to find when meeting with the building committees of both Aliquippa and Ford City, that the majority of the members of these committees were of our American-born generation. It was most encouraging to witness the display of interest these young men showed in their contemplated projects and most rewarding to watch the tenacity and zealousness with which they tackled the many problems they encountered as they progressed toward their finished products.

Our continual quest for new members required many long hours of deliberation at our Executive Board Meetings in an attempt to organize new plans and methods which could be used by our branch secretaries and organizers in seeking new members. We continued our policy of sending personal letters to branch secretaries, including latest information on policy changes and procedures and sales tips. With the re-organization of the Field Organizer's staff and the addition of experienced, capable and energetic organizers, our membership campaign showed encouraging results, particularly in the year of 1957. We must continue to promote, advertise and sell our highly marketable product through aggressive sales campaigns and cooperation with our secretaries and organizers in the field.

Our greatest single effort in our bid for renewed interest and participation in our organization, particularly by our American born, was a UNA Youth Rally which we held in Akron, Ohio, in October of 1956. Although this Rally did not set a new attendance record it created enthusiasm and interest and, I believe, served its purpose. If planned and conducted on an area level it is my opinion that rallies of this kind can be productive.

In cooperation with members of the Supreme Assembly we arranged visits to and meetings with a great number of our branches. These organizational meetings were arranged on both local and state levels and gave us the opportunity to maintain a close and direct contact with our members in the field. In my own area, together with Mr. Dmytro Szmagala, Supreme Advisor from Cleveland, Ohio, we held at least one such organizational meeting each year, calling together representatives from all the 28 UNA Branches in the State of Ohio. In addition, the eight districts as established by the Supreme Assembly, were covered by one or more members of the Executive Committee each year and these meetings brought increased activity in the areas in which they were held and re-established a closer working harmony between branch officers and the Main Office.

Administratively, as Trustees of Soyuzivka it was our responsibility to see that this investment was protected and that it functioned efficiently and profitably. As anticipated, our problems were lessened somewhat as the overall operation began to show the ripened experience of its management and staff. Although we are still faced with several major projects which will require additional funds and planning, we can consider that we have met and coped with the greatest of the many problems which we inherited when we purchased Soyuzivka.

The responsibility for maintenance and operation of Soyuzivka continues to require a great deal of time, not only in discussions during our Board Meetings but for those members of the Board residing in this area; however, I believe that you will agree that in developing Soyuzivka we are creating not only a vacation spot for our members but a cultural and educational institution which is a credit to our organization.

At the time of our previous convention, we were preparing to establish the Ukrainian Cultural Courses at Soyuzivka. This was a project undertaken with the Ukrainian Youth League of North America and one which we all agreed was a vital and necessary one. Now, after four highly successful years the Cultural Courses are firmly established and have proven their worth to the fullest degree. I had the opportunity to spend some

time with these students and each year's class graduated full of interest in and enthusiasm for their newly-acquired knowledge of the Ukrainian language, history and culture. The students attest to the fact that although many were reluctant to enroll and did so only to please their parents, by attending, listening and learning they returned home with a new interest and a strong desire to keep on studying things Ukrainian. It is most heartening to note that a number of these students have contributed articles and news reports to the Ukrainian Weekly and others are beginning to assume the leadership, or at least participate actively, in their local youth and UNA circles.

Just as all of Soyuzivka, the Cultural Courses are our investment in the development of future leaders and we should make certain that these Courses are not only continued but developed to include the contemporary political situation of Ukraine in relation to the part that these students, our future leaders, can play in its making.

Our publications, Svoboda and the Ukrainian Weekly, came in for their share of discussion during our meetings. The Ukrainian Weekly changed its format and took on a new look. This met with favor and enthusiasm from its readers. We should continue to encourage the reading of this publication and make a concerted effort to give it additional financial assistance through a subscription drive or compulsory payment.

I served as a member of the UNA Cultural Committee and participated in the various meetings and discussions. Our accomplishments are covered in the report of the president and I believe that you will all agree that this particular committee serves a good and useful purpose.

In addition to my attendance at Executive Board Meetings, and my assignments as a result of these meetings, I had occasion to visit many UNA branches during the past four years both in and beyond my immediate locality. I do not believe it necessary to list these visits chronologically as I am certain that you have been aware of my presence at the various organizational meetings and commemorative and social affairs sponsored by our UNA branches and other Ukrainian and American Ukrainian organizations.

My numerous trips and visits brought me in direct contact with UNA branches in Cleveland, and Youngstown, Ohio; Buffalo, New York; Chicago, Illinois; and Pittsburgh, Aliquippa, Ambridge and Ford City, Pennsylvania. Most of these visits were made to participate in branch anniversaries or dedications, UNA Days or organizational meetings. There was occasion to act as mediator and arbitrate differences that had arisen between members. One assignment required a tremendous amount of time, effort, and patience to put in order the books, records and finances of a deceased branch secretary. In all my visits I tried to represent the Executive Board of our organization in a fair, impartial and intelligent manner.

Both as an official representative and in a personal role, I continued my contact and work with the various youth leagues attending their conventions and rallies and taking an active part and interest in their affairs. We, as an organization, have been closely affiliated with these leagues since their inception and I advocate our continued support of their various projects and activities.

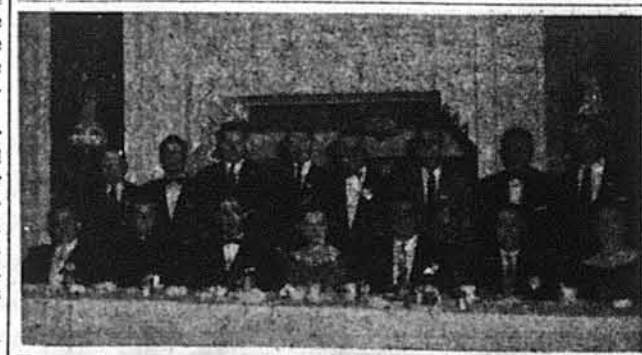
I did not limit my representation as Vice Presidentess of the Ukrainian National Association to my numerous contacts with UNA branches and other American-Ukrainian groups but served on various civic, cultural and political committees in my home city of Akron, Ohio, where I also had the opportunity to represent our organization at state meetings of Greek, Swiss and Slovak fraternal.

Our Executive Committee was saddened, as I am certain you all were, by the untimely passing of our fellow colleague, our Supreme Secretary Gregory Herman. The task of carrying on the duties and responsibilities of his office befell, chiefly, our President, Mr. Halychyn and our treasurer, Mr. Slobodan. Of invaluable assistance has been the experienced personnel of the secretary's office whose cooperation made it possible to maintain an efficient office.

We review the past four years and mark it another period of growth and progress for the Ukrainian National Association. Just like all other thriving businesses, this growth was not accidental but the result of careful planning, efficient management, wise counseling, loyalty and devotion of its workers. This required the leadership of the Executive Committee, harmony among and cooperation from the members of the Supreme Assembly and the conscientious and unselfish efforts of the branch officers and members in the field. This combined and coordinated endeavour allows us to remain the unchallenged leader in Ukrainian fraternalism. So that we may continue to hold this position it behooves each of us to intensify our efforts and reaffirm our loyalty to a great and worthy organization, our Ukrainian National Association.

До свого вже надрукованого звіту пані Жеребняк додала короткий перегляд своєї діяльності за останні чотири роки, як на полі УНСОЮЗУ безпосередньо, так і через різні організації, зокрема молодечі. Говорячи по-українськи, заступниця головного Предсідника звернулася особливим словом до членів УНСОЮЗУ, які 17 років тому обрали її до головного уряду УНСОЮЗУ, хоч їй бракувало кілька місяців до припиненого віку. Водночас висловила вона свій жаль, що, з огляду на родинні обставини, вона не може на цій Конвенції кандидувати на позицію, що її вона досі мала в Союзі. Запевнила вона, однак, що і надалі працюватиме для добра Батька-Союзу по своїй зможі. Рівно ж звернулася вона окремим словом до нових громадян ЗДА і членів УНСОЮЗУ, які прибули до цієї країни по другій світовій війні, твердячи, що вони, разом з іншими членами, а зокрема, з тут вже родженою генерацією, мають широке поле для праці в УНСОЮЗІ й закликає їх до цієї праці. Вітніці зложила пані Г. Жеребняк подяку членам Головного Екзекутивного Комітету за гармонійну співпрацю впродовж останніх вісім років, запевняючи делегатів, що члени Головного Екзекутивного Комітету це дуже щирі й віддані справі УНСОЮЗУ люди.

Предсідник Конвенції, дякуючи за звіт пані Г. Жеребняк, ствердив, що вона була першою із тут родженої генерації, що її вибрано до складу Головного Екзекутивного Комітету УНСОЮЗУ.

Невпинні зусилля працівників УНСОЮЗУ для всебічного росту організації. Велика частина тих зусиль відноситься до праці серед і для молоді, нашої молоді. В рамках цієї праці відбувся в місті острів Огайо, з'їзд молоді УНСОЮЗУ в жовтні 1956-го року, під час якого і зроблена ця фотографія. Сидять (зліва): гол. радник Дмитро Шмагала, гол. о. Тарас Дурбак, гол. Предс. Д. Галичина, заст. гол. Предс. п.н. Геновефа Жеребняк, заст. гол. Предс. адв. Мих. Шмагала, гол. секретар с.н. Г. Гурман та п. Ольга А. Земко, секретарка 180-го молодечого Відділу УНС в Акроні. Стоять (зліва): Предсідник 295-го Відділу УНС Олександр Земко, гол. радник Волод. Дішко, гол. радник Василь Гузар, голова 180-го Відділу УНС Іван Мисікало, гол. радник Андрій Дукла, заст. голови 18-го Відділу УНС Носієв Діансон, гол. контролер Іван В. Іванчук і касир 18-го Відділу УНС Мих. Сивак.

З ГРОМАДСЬКОЇ АКТИВНОСТІ ЗВІТОВАВЦІ. Заст. гол. Предс. УНС, як і гол. Предсідник, гол. касир та інші голови урядовців УНСОЮЗУ, бере найширшу участь також і в загально-громадському житті. Він є заступником Предс. ЗАДК, касиром УКК і генеральним секретарем ПАУК, головою Т-ва Американсько-Українських Адвокатів та провідним членом багатьох інших установ і організацій. В 1956-му році він, разом з п. Д. Галичином, проф. Л. Добрянським і п. Ів. Дуклянським, був членом делегатації УКК на конвенцію Республіканської партії в Сан Франсіско, до якої і відноситься ця фотографія, зроблена під час розмови з членом конвенційної комісії для справ законорідної політики, сенатором Александром Смітом з Нью Джерсі. На фото сидять (зліва): секретарка сен. Сміта п.н. Е. Веррі, сен. Сміт і п. Д. Галичина. Стоять (зліва): адв. М. Шмагала, директор Відділу Національностей в Республіканській партії А. Б. Герман, голова Ліги Американців Українського Походження в Шикаго (1 делегат на цю конвенцію УНС) п. Ів. Дуклянський та голова УКК проф. Л. Добрянський.

ВЖЕ ВИЙШЛА ДРУКОМ
у виданні УНСОЮЗУ
РОМАНА ЗАВАДОВИЧА
КОБЗАРЕВА ГОСТИНА
Сценічна картина з життя Т. Шевченка
у 3-ох відділеннях.
Ноти до пісн. "Гей на Січ" укладу О. Залеського,
Двоколяснова обкладинка П. Холодного.
Ціна 50 центів.
Замовляти:
"СВОБОДА", P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

[illegible]

(Дальше буде)

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Бостон, Масс.

На початку шкільного року

Вже за кілька днів початок навчання своєї рідної мови в Українській Школі при парохії Найсвятішого Серця Христового в Джем-е-ка-Плейн. Наука відбувається цілий день в суботу від 10 год. ранно до 4-ої по пол. Минулого року показалося, що діти навчилися в 4-й годині не радо опускати свої класи, бо хотіли слухати цікавих предметів, як історія України, та оповідань, вивчення народних танців, співу, вишивання, писання писанок. Минулого року видно було великий поступ у школі, раділи і батьки і гості, коли діти в суботу рано перед наукою співали Службу Богу зі своєю диригенткою, і коли концерт закінчив школу.

Цього року успіх школи заповидається ще кращий, бо крім учителів з минулого року дібрано ще одну фахову силу, п. д-ра Вреку, людину з високою освітою, який офіційно себе допомагає плекати наші діти — українську дітярну. Другим учителем є п. Д. Галоніа, колишній семінарист, який вже кілька років посвятив себе веденню української школи. П. Іван Франківський вчить національних танців, а о. Григорій Том релігії. П. Іван Заянич вчить українських прав до співу.

Велика шкода, що п-ні Гелена Чаїр Сидорак не буде могла вчити співу та мистецтва, хоч діти люблять співати під її рукою, однак є надія, що вона, яка любить українську пісню та дітей, присвятить бодай частинку свого часу до науки такого важливого предмету, як спів. Прикро було б сказати, коли б деякі родичі махнули рукою та сказали і на що мені клопоту з українською школою, ніхто хліба їсти не буде з неї. Але

50 тисяч заадресованих оплачених конверт писел свого часу на адресі окремих громадян, щоб унеможливити відкриття концерту на ФОНД КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ. Це й половина тих конверт не повернулася.

Будьмо свідомі того, що навіть найменша, але вчасна пожертва зближає нас до великої національної цілі — вислати КАПЕЛІ в брідж-світу.

Листіть все лише на одну хвилину, відшукайте конверт і шшліть, що є у Васних можливостях.

(FRIENDS OF THE UKRAINIAN BANDURISTS CHORUS, P. O. Box 119, Detroit 12, Mich.)

ХРОНІКА УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

В Австралії

Український Відділ АБН у Мельбурні, Австралія

Під сучасну пору одним з найкраще зорганізованих товариств являється у Мельбурні, Австралія, Український відділ АБН. Представник Делегатури АБН на Австралію, м-р. Литвин, брав участь в конференції в Бангкоку (Таїланд). Мельбурнський Відділ закликає свій розвиток голові Сліпечко, а далі членам провду П. Лапанові і Лисенкові. Делегатуру АБН на Австралію очолює В. Кошомбас, а членами її є: м-р. Литвин, П. Сорока та інж. В. Шепет.

Скільки з українців в Австралії?

Український часопис „Вільна Думка“ в Сідней, Австралія, надрукувала таке:

„Статистичний річний міністерства імміграції подас, що в 1956 році було українців в Австралії 13,661, на кінець березня цього року було їх всього 11,563. До березня цього року натуралізувалося разом 5,673. Тим часом з нагоди призначення українцям католицьким екзархату, австралійські часописи подали, що в Австралії лише українців католиків є коло — 20,000. Це ж саме повторили наші репортери до українських католицьких часописів за-кеанами. А де ж це українці — православні? Панове статистики, докажіть, що нас є хоча б 25,000, але не словами, а цифрами, до яких належання на випадок смерті дитини. Союз виплачує 1,000 дол. Не будемо легдушними, а забезпечимо свої родини в Українській Народній Союзі, зробим се нині, бо завтра може бути запізно.

Український Клуб в Сідней

В Сідней існує Український Клуб, який є відкритий кожної неділі від год. 4 — 10 веч. Тепла вечора, напої, українська преса, танки, шахи є до розпоряджості гостей. Члестний дохід на Український Дім.

В Англії

Відзначення „Орлика на Фестивалі в Лянголені“

Фестиваль у Лянголені (Валія) є сні є одним з найкраще організованих показом народної творчості у західному світі. Туди з усіх усюдів з'їжджаються мистці-аматори, щоб презентувати перед другими народами свою країну, красу її народного мистецтва. Цього року у валійсь-

Палагнюк-Пеленс фільмуватиме драму в Африці

Голлівуд, Каліфорнія. — рій написав Клей Фішер, ві-Часописи повідомляють, що фільмова компанія „Коді Продакшенс“, в якій працює Палагнюк-Пеленс, накручений поза кордонами ЗДА. Досі він фільмував „Тополодомпо“ (в Мехіко), „Десять секунд до пекла“ (в Берліні) і „Люди на всередині“ (в Англії).

Дарія ГОЛОЙДА САВДИН

бувний лікар Народної Лічниці у Львові

ВІДКРИТТЯ — ЛІКАРСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

з днем 15-го ВЕРЕСНЯ 1958 р.

7012 Michigan (corner Lorkins) DETROIT, Mich.
Office Tel.: Vinewood 3-2280
Res. Tel.: Vinewood 2-2352

Англійське радіо запрошує Євгенію Зарицьку співати українські твори

Англійське радіо Bi-Bi-Ci вересня буде співати в Ролль Фестиваль Гол в Лондоні „Пісню про землю“ Малера, в супроводі Лондон Філгармонік Оркестра під орудою Вільяма Штайнберга, одного з най-більш знайомих американських диригентів молодого покоління. „Пісня про землю“ — це твір, зложений з шести пісень на слова старих китайських ліричних поетів і компонований для двох солістів — один глибокий жіночий голос і один тенор, — в супроводі великої симфонічної оркестри. Євгенія Зарицька запрошена теж до Голландії, де буде співати „Шегерезаду“ французького композитора Моріса Равеля.

ля, — твір зложений з чотирьох пісень в супроводі оркестри. Цей концерт відбудеться 7-го вересня і буде трансмітований того ж дня від години 14.30 до 15.30 на хвилі голландського радіо Гільверзум, станція Авро.

У зв'язку з переїздом п. Ольги Сушко-Наконечної з Канади на сталие перебування до Вашингтону, централа Українського Музичного Інституту в Нью-Йорку відкрила в столиці ЗДА свій п'ятнадцятий відділ. О. Сушко-Наконечна, учениця іле фортепіано і співа Вищого Музичного Інституту у Львові, студіювала офіси у віденській академії, а після переїзду на американський континент, співпрацювала в Канаді, як піаністка з диригентом Н. Гордовенком і мала багате учини.

ПЕРША І НАЙБІЛЬША ОСІННЯ РОЗВАГОВА ІМПРЕЗА — СОЮЗОВИЙ — ОСІННІЙ ФЕСТИН

— відбудеться —
в неділю, 28-го вересня 1958 р.
на „СОЮЗІВЦІ“,
ОСІЛІ УНІОЗУ, біля КЕРГОНКСОН, п. п.
ГОЛОВНОЮ АТРАКЦІЄЮ ФЕСТИНУ,
КРІМ СТАРО-КРАЙОВОЇ ФЕСТИНОВОЇ ПРОГРАМИ,
буде
ВИБІР „МИСС СОЮЗІВНИ“
на 1959-ий рік.

До конкурсу можуть ставати українські дівчата у віці від 17 до 25 років. Членство в УНСОЮзі є обов'язковою умовою. „МИСС СОЮЗІВНИ“, крім відзначень і почесностей, має право до безкоштовного одностороннього поїзду на Союзівці в найближчому сезоні, а її дві дружини зможуть провести там безкоштовно довільний кінець тижня.

Відповідні РОЗВАГОВІ ІМПРЕЗИ передбачаються на П'ЯТНИЦЮ і СУБОТУ, 26-го і 27-го ВЕРЕСНЯ, в СУБОТУ — це ЗМАГАННЯ у ВІДБИВАННІ.
До забави і танців гратиме ОРКЕСТРА А. М. О.

Гості, що бажають б заповнити собі нічліги на Союзівці широким цих днів, повинні зарезервувати собі місце (лістом або телефоном) наперед.

ОСІННІЙ ФЕСТИН на СОЮЗІВЦІ дає найкращу нагоду провести час серед чудової природи та асоціативною невимовною її осінньою красою. Відсутність зайнятого в літні місяці автомобільного руху на шляхах запевняє велику атракційність та приємність уже самої поїздки на СОЮЗІВКУ.

ПРИЙМАЙТЕ УСІ, З БЛИЗЬКА І ДАЛЕКА, НА СОЮЗОВИЙ ОСІННІЙ ФЕСТИН НА СОЮЗІВЦІ! БУДЬТЕ УЧАСНИКАМИ АБО СВИДКАМИ НАЙБІЛЬШ АТРАКЦІЙНОЇ ТОВАРИСЬКОЇ ІМПРЕЗИ — ВИБОРУ „МИСС СОЮЗІВНИ“ НА 1959-ий РІК!

НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ!

Увага! КЛІВЛЕНД, Огайо й ОКОЛИЦЯ! Увага!
БРАТСТВО СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО — Відділ 364 УНСОЮзу
в КЛІВЛЕНДІ, Огайо
владштує
в суботу, 20-го вересня 1958 р.
в УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ ДОМІ
3161 E. 93rd Street and Kinsman Rd.
45-літній ЮВІЛЕЙ свого існування
з посвяченням прапорів
—> КОНЦЕРТ — БЕНКЕТ — ЗАБАВА <—
ПОЧАТОК о год. 3-й по полудні.
Головним промовцем буде:
п. Д. ГАЛІЧИН — Головний Пресидієнт УНСОЮзу.
Братство св. Василя Великого має намір запросити Братство Товариства та Громадянство Клівленду до участі в посвяченні прапора та на забаву до пізньої ночі.
УПРАВА ВІД. 364 І КОМІТЕТ

Увага! ДЖЕРЗІ СІТІ й ОКОЛИЦЯ! Увага!
ВІДКРИТТЯ І ПОСВЯЧЕННЯ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
в Джерзі Сіті, Н. Дж.
на розі ФЛІТ Стріт і ОВКЛЕНД Евею
—> відбудеться <—
в НЕДІЛЮ, 14-го ВЕРЕСНЯ 1958 р.
о год. 3-й по полудні
з такою програмою:
Год. 3-та — ПОСВЯЧЕННЯ ДОМУ
Год. 4-та — ВІДКРИТТЯ І БЕНКЕТ
Лет Посвячення Народного Дому доперишат Веч. Отці Української Католицької Церкви св. Анн. Петра і Павла — в Джерзі Сіті, Н. Дж.
На Бенкеті будуть присутні:
Губернатор Стейту Нью Джерзі — Роберт Б. МАЙНЕР; Бувний мейор міста — БЕРРІ; Сенатор — МОРЕЛ;
Конгресмени і Сенатори.
Американсько-українську епітоту репрезентуватимуть:
Головний пресидієнт УНСОЮзу і президент УКК — Д. ГАЛІЧИН;
Гол. касир УНСОЮзу — Р. СЛОВОДІН; Гол. секретар УНСОЮзу — Л. ПАДОХ; Ред. „Свободи“ — А. ДРАГАН та інші.
Гратиме оркестра — СУРМА.
ІСТУН на Бенкет коштує 6.50 дол. від особи — Діти по 3.00 дол.
Квитки вступу можна дістати у пани:
Антін ПАРАН, Петро КОСТИК, Михайло БАРАН, Василь ЛІТВИНКА,
Петро ЛЯХОВИЧІЙ і Михайло ЖУК.
Їхні адреси знайдете в телефонній книжці.
НЕХАП НЕ ЗАБРАКНЕ НА ВІДКРИТТІ НІ ОДНОЇ РОДИНИ
З НАШОГО МІСТА. ГОСТИМ РАДІ!

ОГОЛОШЕННЯ
Приймається ПЕРЕДПЛАТУ
на **АЛЬБОМ**
КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ
100 оригінальних світлин і рецензій
на виступи Капелі в Америці (США і Канада)
та Європі.
ПАМ'ЯТКА НА ВСЕ ЖИТТЯ!
Передплата виносить — 20 дол.
Шість виходу з друку ціна альбому — 30 дол.
Передплату слати на адресу:
P. O. Box 119, Detroit 12, Mich.
FRIENDS OF THE UKRAINIAN BANDURISTS CHORUS

УВАГА! НЬО БРУНСВІК і ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ПАРОХІЯ
в НЬО БРУНСВІК, Нью Джерзі
— влаштує —
ЗАБАВУ
в СУБОТУ, дня 13-го ВЕРЕСНЯ 1958 р.
в ПАРАФІАЛЬНІЙ ЗАЛІ
при 21 Gudden Street — НЬО БРУНСВІК, Н. Дж.
ПОЧАТОК: год. 7:30 вечора
Музика — п. П. ТКАЧ (Melody Bells)
Квиток — \$1.00
Добрий БУФЕТ — Домашня КУХНЯ.
НАРОДНИЙ КОМІТЕТ

Увага! БОСТОН і ОКОЛИЦЯ! Увага!
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ СВ. АНДРІЯ
в БОСТОНІ, Масс.
— запрошує —
ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО
БОСТОНУ й ОКОЛИЦЬ
на
Великий ПІКНІК
що відбудеться
в неділю, 14-го вересня 1958 р.
на власній площі в БРІДЖВОТЕР, Масс.
в честь
п. ОЛЕКСИ СТЕЦЬ
і багатьох заслужених і настановних віком наших парафіян,
які своєю довголітньою і жертвенною працею, доказали
свою любов до Рідної Матері-Церкви, нашої України!

ПОЧАТОК Пікніку: год. 12-та вполудне.
Пікнік відбудеться при кожній погоді, бо маємо свою нову
залю.

ГАРНА ОРКЕСТРА — СМАЧНІ СТРАВИ
ВІДСВІЖУЮЧІ НАПОЇ.
За гарно проведений час — руйнуйте
ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ

Увага! НЬОАРН й ОКОЛИЦЯ! Увага!
Український Спортовий Клуб „Чорноморська Січ“
в НЬОАРКУ, Н. Дж.
— влаштує —
в НЕДІЛЮ, 14-го ВЕРЕСНЯ 1958 р.
на площі
"DOERR'S GROVE" (White Oak Ridge Road або Don's Drive In)
MILLBURN, N. J.
ВЕЛИКИЙ СПОРТОВИЙ ПІКНІК
В ПРОГРАМІ:
ЗМАГАННЯ КОПАНОГО М'ЯЧА:
1. Передсмаг: Ольдбей — Уні (Чорноморська Січ) — год. 12:30;
2. HUNGARIANS S.C. — „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“ — год. 2:00 п. п.
New Brunswick, N. J. Newark, N. J.
До танців приграватиме знава ОРКЕСТРА!
Смачний БУФЕТ з українськими стравами, в заряді ВШ. Пань!
ПОЧАТОК о 12-й год. вполудне. ВСТУП: \$1.25
ДОЗДІД НА ПІКНІКОВУ ПЛОЩУ: Іхати по So. Orange Ave. угору до світла, за
оленевою фармою, прямо до Ridge Esso Station й там звернути правію.
ПРОСИТЬСЯ СЛІДУВАТИ ЗА ОКРЕМИМИ ПІКНІКОВИМИ
ДОРОГОВИКАМИ!
До членної участі в Спортовому Пікніку — запрошує
КОМІТЕТ

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських
Організацій міста Нью Йорку,
ВІДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
—> влаштує <—
в НЕДІЛЮ, 5-го ЖОВТНЯ 1958 — Год. 2:30 по пол.
в залі МАНГЕТТЕН СЕНТЕР
34-та вулиця і 8-ма Евея
в НЬО ПОРКУ
УКРАЇНСЬКУ ПРОТЕСТАЦІЙНУ
МАНІФЕСТАЦІЮ
В 25-ту РІЧНИЦЮ
ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ.
В програмі Маніфестації:
виступи американських і українських промовців, схвалення резолюцій.
В мистецькій частині виступлять:
Репрезентативний Хор „ЛОКЗАР“ і Українська Філармонія Оркестра під дир.
д-ра АНТОНА РУДНИЦЬКОГО.
УКРАЇНЦІ НЬО ПОРКУ й НЬО ДЖЕРЗІ!
У зв'язку з теперішньою міжнародною ситуацією, подіями останніх тижнів
в Європі, на Середньому і Далекому Сході, та загрозною поважкою кон-
флікту, який шораз виразніше вириває на обрі, коли керманічі вільного
світу стурбовані майбутнім своїх країн і народів, коли на обрі нарівають
ді, що можуть ско-ляхнути Українську Землі та кинути на терези подій і
долю українського народу — у що важливу пору
КЛИЧЕМО ВАС НА ВЕЛИКУ
УКРАЇНСЬКУ ПРОТЕСТАЦІЙНУ МАНІФЕСТАЦІЮ!
Своєю масовою участю вишпитуємо пам'ять мільйонів жертв, а заразом запро-
тестуємо проти злочину народодивства Москви в Україні та окупації
України.

